PUBLICAREA SOCIETĂŢII PSIHOLOGICE DE LA MOSCOVA ÎNTREBĂRI DE FILOZOFIE Și PSIHOLOGII JURNAL, fondat de prof N Ya Grotom și A A Abrikosov ANUL VII Cartea ( ) Editat de L M Lopatin și V P Preobrazhensky eu \ IANUARIE MOQKBA Tip-litografie Foarte aprobat T-va I N Nushnerev și N° Strada Pimenovskaya, proprie, fier vechi Biblioteca "Runivers" Biblioteca "Runivers" CONŢINUT Pagină Extrase din Upanipgad, V W Johnston Autonomia umană în curs și etapele sale -L E Ob- Lena Bazele idealismului -Kn S N Trubetskoy Realitatea ordinii morale - Vlad C co- loviev Ù Dezvoltarea ideilor de necesitate statală și socială noah adevărul în Itaca Botero şi Campanella -M M Kovalevski Despre temperament -A A Tokarskago Critică și bibliografie I recenzie ksht ■ Th Gomperz Grientische Deuker -W Savodiyika Republica Platos emted su R Jowet ¿nd Campbell -AH Ghiliarov Walter Die Geschichte ¿- Aesthetik ha Alternen - C John Locke O înțelegere umană Esiuy œ-ceming ('edi- ted de A C Fraser) -AH Gilyarova Goldfriedrìeh Estetica lui Kant Kuhnemann Kmcts und Schiller: Begrñndcng d Estetica -A-H-Gilyarova R Allier La philosophie d'Emest Renan -A H" Gilyarova J Spiegler Die Unsterblichkeît der Seele -AH Gilyarov W Wund* Logică Banda L P Abth -D Viktorova Biblioteca "Runivers " IV Pagină, A Laland Studii de Filosofie a Științelor -V I Ivanovskogo I von-Kirchman Filosofia în expunerea publică -S A Kotlyarevsky K Lange Educaţia artistică în creşă -I Cărți și broșuri noi primite de editori II REVIEW JOURNALOV Mintea - P Mokievekago " - Esența este gata să întâlnească noroiul- • dupguk> K n visele într-un corp obișnuit, adaptat pentru a crea si intelege visele La om, parcă, apare un corp interior, cu cinci organe de simț cinci organe de acțiune, cinci energii vitale și patru calități mentale Corpul de viață de vis este făcut după imaginea și asemănarea corpului vieții cotidiene, dar este acordat, ca să spunem așa, într-o cheie mai înaltă: are un câmp de activitate mai înalt Acest corp poate răni fără răni sau vânătăi Proprietarul său a început să trăiască în mod constant în imaginație și frică, gândire și sentiment Religia și poezia încep să se construiască din simboluri pe care omul este deja capabil să le vadă în tunetele și fulgerele vremii rea, în razele soarelui care se joacă pe valurile unei mări nesfârșite și în sclipirea misterioasă a stelelor Odată cu începutul vieții umane conștiente, speranța și frica, iubirea și ura, pofta și așteptările înșelate vin în lume Și cel mai important este responsabilitatea libera alegere între bine și rău, sau, pentru a fi mai aproape de Upanishads, între ceea ce este mai bun și ceea ce este mai frumos, deoarece Upanishad-urile nu vorbesc niciodată despre principiile binelui absolut și răului absolut Dar dacă există o alegere liberă, atunci există și păcatul, care nu era în existența impasibilă a unui animal uman, așa cum nu era rai în el, așa cum nu era iadul Viața viselor a venit pentru om și de acum înainte un vis va duce la altul Speranțe neîmplinite, păcat nerăscumpărat, iubire dezinteresată și ură aprigă, toate acestea sunt făcute de forțe reale în viață Biblioteca "Runivers" treizeci W JOHNSTONE vise, totul va dobândi capacitatea de a genera noi vise sau, în traducere din limba Upanishad-urilor, noi vieți umane În cele din urmă, după ce a experimentat toată experiența disponibilă în această etapă a dezvoltării sale, o persoană se va uita în cele din urmă la ce este mai bun și ce este mai frumos și va învăța (^ distinge - sunt inconfundabil unul de altul O persoană va înțelege că în Viața merge în perechi, opuse (Bhagavad Gita), cum ar fi căldura și frigul, durerea și plăcerea, etc Cu alte cuvinte, o persoană va înțelege că în această viață, legea inevitabil a egalității de acțiune și reacție este la lucru, si ca deci e imposibil sa te atragi la sine :-: onpa de sfoara fara sa tragi pe celalalt Și astfel, o nouă

străduință va apărea la o persoană pentru a găsi în sine un astfel de punct în care nu există acțiune și contraacțiune, în care inexorabila "pereche de contrarii" să nu existe Pentru a ajuta aceste căutări vor veni idealuri morale care au existat în întregime din timpuri imemoriale, dar pe care o persoană nu le-a putut nici observa și nici nu le putea defini în mod destul de conștient După ce și-a creat idealuri morale, o persoană va deveni pregătită să întâlnească o nouă viață Viața de somn fără vise Ajunși la al treilea grad de conștiință, ne amintim involuntar acel vis despre care se spune atât de vag Apologia lui Socrate: Dacă alegeți o noapte în care o persoană nu a văzut niciun vis și o comparați cu toate celelalte nopți și zile din viața lui, și apoi să întreb pe un om: câte zile și nopți din viața lui au fost mai bune și mai fericite decât această noapte, atunci, cred, nu i-ar fi greu să le numere Și așa ar fi nu numai pentru un om simplu, ci chiar și pentru marele rege însuși Dacă moartea este așa, este un mare bine* Pentru Upanishade, nu există nici un "dacă", fără îndoială Ei mărturisesc decisiv și necondiționat că atunci când o persoană "nu își dorește dorințe și nu vede vise *, calmul vine pentru el, Somn fără vise, fericit Biblioteca "Runivers" EXTRASE DIN GPA NITPLD stvo Dar aceasta nu este în niciun caz fericirea inexistenței, deoarece este obișnuit în Europa să înțelegem Nirvana Pentru Khlanishad nu există inexistență: pentru ei tot ceea ce este vizibil și invizibil este Esență și, prin urmare, viață infinită puternică Somnul fără vise este fericirea pe care o atinge o persoană renunțând la fericire, în cuvintele istoricului și idealistului Carlyle Este viața plină, conștientă a individului, fără cea mai mică amintire a individului ("individuality(r)" și "personality(r)" în engleză), fără cel mai mic amestec de dorințe personale, egoiste, griji și peceți Aceasta este "uitare, dar nu uitare, pentru că pentru Upanishade este însăși Esența omului, cu natura sa neschimbătoare, adică - ființă, conștiință, beatitudine(r) La acest grad, mai mult de "nouăsprezece guri" sunt disponibile pentru ca o persoană să mănânce alimente grosiere sau "rafinate" Nu mai are nevoie de trup, vizibil sau invizibil - Focul înțelegerii(r) a înlocuit focul dim - uman(r) și "focul radiant" Nu are nevoie de organe de simț, nu are nevoie de cinci energii care acționează prin ele, deoarece facultățile de a simți s-au contopit într-una, devenind "cogniție directă" Nici el nu are nevoie de organe de acțiune, întrucât aspirațiile sale de a acționa au fost și ele simplificate, revenind la sursa lor inițială, voința nedivizată Dar, în ciuda duratei acestei stări fericite, Upanishadele nu consideră că, după ce a atins-o, o persoană a eliminat cele două grade anterioare de conștiință După cum se spune în Katha Upanishad, principiile nemuritoare ale omului pătrund în Peșteră și beau apă timp de veacuri lungi], dar veacurile lungi nu sunt eternitate și, mai devreme sau mai târziu, restul ettr-ului trebuie să fie rupt Shankara Achariya spune că în această stare unitatea inseparabilei Primordialului și Esenței din fiecare persoană individuală este ascunsă conștiinței de ultimul văl mai subțire, gata să dispară, de îndată ce totul Biblioteca "Runivers" W JOHNSTONE acțiunile și toate contracțiunile vor fi egalate, doar în spatele "focului triplu" al unei persoane nu vor exista deficiențe Dar această acoperire trebuie să existe până când cauza (cutare sau cutare faptă a unei persoane) a terminat să producă consecințe naturale și inevitabile Shankara-acaria îl numește chiar "vălul cauzalității" Până la contopirea finală cu Eternul, nici un singur suflet individual nu se poate scutura vreodată, nici în viață, nici în moarte, de pe calea acestui ultim înveliș Conform învățăturilor Upanishad-urilor, de

fiecare dată când sufletul este gata să se întoarcă la viața de zi cu zi și la viața viselor pentru o nouă colecție de fructe din Arborele cunoașterii binelui și răului, vălul cauzalității separă de sine corpul de vise și corpul Fizic în exact Forma în care este mai convenabil pentru suflet să culeagă aceste fructe Aceasta este rădăcina diferenței în sănătatea umană, poziții și stări Din aceasta, în această fază proprie, gradul "Somn fără vise" se numește pântecele tuturor, din care vin și revin toate viețuitoarele • În lume Dormind fără vise, o persoană spirituală va realiza în sfârșit posesia completă, care va înlocui în cele din urmă speranța iluzorie de a obține și teama pământească de a pierde Vedanții învață că în locul iubirii cu teribila ei umbră pământească, separarea, în această stare există unitate deplină, necunoscând separarea, netulburată atât de timp, cât și de spațiu Așa este liniștea Somnului fără vise, răsplata unei persoane pentru tot, suferința și întristarea aparent nemeritate, îndurate de el în cele două grade anterioare de conștiință Acestea sunt cele trei grade în care trăiește conștiința Esenței sau, în cuvintele Mandukiya Upanishad-ului, "cele trei dimensiuni ale cuvântului sacru Om- Este adevărat că Upanishad-urile fac aluzie la gradul al patrulea, sinteza celor trei anterioare, care conține esența tuturor Biblioteca "Runivers" EXTRASE DIN WIL NITI HELL trei în sine Dar acest al patrulea grad nu are măsura, nici măcar nu are un nume "Acesta este considerat al patrulea grad(r)", spune Mandukiya-Upanshpada și încearcă timid să-l definească negând toate acele calități / pe care le-a găsit cu încredere în primele trei În al patrulea grad nu există "cunoaștere" și nici "ignoranță" Calitățile sale sunt "divizibilitatea", "imaginabilitatea", "perceptibilitatea" etc Dovada realității existenței sale este "în sine": fără să ajungă la ea, nimeni nu poate avea nicio dovadă, nici măcar anticipare acest grad numai beatitudine si pace Și această fericire și pace ar trebui să fie mai mari decât cele pe care le-ai atins, într-un vis fără vise, "a nu vrea dorințe și a nu vedea vise" Semnul primelor două grade de conștiință este "descompunerea în șapte părți componente" În gradul al treilea, nu se mai menționează și doar aceasta arată apropierea de al patrulea Dar, cu toate acestea, trebuie să fi existat o mare diferență între beatitudinea Somnului fără vise și ultimul său grad fără nume: Somnul fără vise dă "plăcere fericirii", dar "prin mijlocul cunoașterii", în gradul al patrulea, cunoașterea și ființa cunoscut, bucurându-se de z plăcerea contopit într-un singur întreg etern, deci ca indivizibilitate - unul dintre marile sale atribute Compilatorii Mandukiya-Upanishad-ului și-au exprimat în ea părerile lor complet terminate și prelucrate, deși incorecte din punct de vedere european, asupra psihologiei omului, asupra corelației dintre lumea sa interioară și cea exterioară, cu toate complicațiile și adaptările lor Dar înțelesul final al acestui Upanishad îl putem înțelege doar dacă ținem cont de faptul că pentru acești înțelepți, ale căror nume s-au scufundat de mult în abisul antichității tăcute și fără speranță, au existat trei Fapte de importanță la fel de vitală: cele trei grade de constiinta sunt cele trei faze ale unei singure esente si nu sunt separate prin nimic de un prieten; întrezări de diferite întrebări de filosofie, kn Biblioteca "Runivers" W JOHNSTONE strălucirea și durata, la diferite adâncimi ale existenței umane, toate trei pot avea loc în același timp; și cel mai important, toate trei nu sunt altceva decât trei arcuri de triumf, în cuvintele unui entuziast american, pe calea pe care niciun suflet nu o parcurge în procesiunea sa de întoarcere la unitatea cu Cel Antic Vera Johnston Biblioteca "Runivers" Autonomia umană în curs și etapele

acesteia eu De obicei, se crede că definiția irațională a liberului arbitru, ca lipsită de cauză, nemotivată și străină de orice necesitate, a apărut din dorința de a "stătea la rece " pe simțul responsabilității pentru acțiunile cuiva Ei spun că dacă acțiunile mele nu sunt determinate exclusiv de mine, atunci nu pot respecta binele din mine, nu pot simți dezgust pentru rău căci în orice văd necesitate, statul de drept și cauzalitatea Cred că libertatea absolută a voinței nu este inventată de oameni în aceste scopuri Pentru viața practică, tur :cpeõ· încrederea noastră constantă că am putea acționa bine, iar dacă am acționat rău, greșit, este complet de vină: înseamnă că am gândit prost, ne-am lăsat duși, distrași de la planul gândit cândva, principiu și etc Dacă asemănarea dintre morală și igienă pe care am subliniat-o în ultimul meu articol* este adevărată - și este adevărată într-o anumită măsură - atunci de ce nu i-a trecut nimănui prin cap să inventeze un fel de "libertate de a conduce" specială (liberum arbitrium) indifferentiae) pentru a se asigura că oamenii aplică cerințele și legile de igienă? De ce toată lumea de aici contează suficient pe sentimente *) Vezi nr "Întrebări de filosofie și Psizolsgiya" (noiembrie) * Biblioteca "Runivers" L E OBOLENSKY autoconservare, străduința pentru propriul bine și îndepărtarea de suferință, fără a pune întrebarea cauzalității sau nerațiunii, necesitatea sau nu-necesitatea acestor eforturi? Pentru că, îmi vor spune ei, că în igienă nu e nevoie să se sacrifice pentru ceilalți, iar grijile sunt concentrate doar pe sine, legea se aplică doar de dragul propriu Dar, în primul rând, nu este întotdeauna cazul; de multe ori, pentru a asigura condiții bune de igienă, trebuie să ne gândim la ceilalți: de exemplu, când sărăcia sau ignoranța dezvoltă boli în mediu care ne pot infecta și pe noi; in al doilea rand, avem grija de masurile igienice necesare nu numai pentru noi, ci si pentru toti cei dragi, pentru toti cei pe care ii iubim: de exemplu, oferim copiilor cele mai mari si luminoase camere nu dormim noaptea când ei sunt bolnavi, uitând de propria noastră sănătate etc Nimănui nu-i trece niciodată prin cap să spună că aceste sentimente naturale de simpatie nu sunt suficiente pentru a îndeplini legile de igienă - că aceasta nu ar fi adevărata lor aplicație (așa cum a gândit Kant σ despre aplicarea legilor moralității, pentru că motivele datoriei sunt încă necesare și chiar justificate doar în zona "suprasensibilului" și în niciun caz în zona experienței sau a înclinațiilor naturale Se adaugă că credința în liberul arbitru (¿¡gzl-new, în limba lui Schopenhauer) este necesară pentru noi, deoarece respectul de sine (Selbstachtungj pe care îl simțim atunci când ne facem datoria de ființe libere, este un stimulent suplimentar) să o facă Motiv rău! Subminează tot farmecul "libertăţii" şi chiar semnificaţia ei, dacă este motivat de ambiţiosul "Selbsîachtungu În plus, respectul de sine şi conştiinţa noastră de sine rămân chiar şi atunci când negăm libertatea fără temei: respectăm ne disprețuim, transferând asupra noastră opiniile despre ceilalți și sentimentele noastre celorlalți Ceea ce ne trezește respectul sau disprețul în alții, noi, ca să spunem așa, ne reflectăm asupra noastră, imaginându-ne sentimentele altora despre noi Biblioteca "Runivers" AUTONOMIA UMANĂ ÎN DESFĂŞURARE ŞI ETAPELE EI Iar disprețul și dezgustul nostru, ca și admirația, nu depind de libertatea unui obiect disprețuit sau fermecător: astfel, admirăm diamantele și simțim dezgust pentru un scorpion, tarantulă sau carne putredă, știind foarte bine că nici ei nu sunt de vină pentru meritele lor sau pentru proprietăţile lor dezgustătoare În același mod, motivele criminaliștilor, de dragul cărora au încercat să păstreze teoria libertății fără temei pentru a

justifica pedepse, sunt complet nefondate Pe de altă parte, dacă voința este nemotivată, atunci pedeapsa este neputincioasă să-l corecteze pe criminal și să-i ferească pe alții de la crime prin frica de pedeapsă Pedeapsa poate funcționa tocmai pentru că introduce un nou motiv de frică, un nou motiv care înfrânează voința În cele din urmă, teologii au avut dorința de a justifica liberul arbitru pentru a justifica existența răului între oameni: această existență nu a fost împăcată cu atotputernicia divină, bunătatea, atotștiința Dar, după cum vom vedea mai târziu, și teologii au ocolit această întrebare mai mult sau mai puțin cu succes (ca, de exemplu, Fericitul Augustin) Nu, evident că teoria voinței neîntemeiate a fost inventată nu pentru morală în sine și nu pentru scopuri practice Totuși, nu voi nega că mai târziu a fost folosit în scopuri practice - juridice, teologice, sociologice (pentru a justifica capacitatea: capacitatea unei persoane de a crea cele mai bune instituții și de a implementa idealuri), dar acum vom vedea ce este perfect pentru aceleași Pentru aceleași scopuri, unii, dimpotrivă, au susținut determinismul! Deja această capacitate atât a determinismului, i cât și a indeterminismului (la fel de rău, voi spune) de a justifica scopurile practice demonstrează că în baza invenției! n ya libertatea fără temei stau în alte motive i Au existat astfel de impulsuri: de îndată ce încrederea oamenilor în imuabilitatea Formelor de viață înconjurătoare ț a fost subminată și încrederea în prestabilirea lor necondiționată ' Prin urmare, această ultimă învățătură a trăit aceeași soartă cu metafizica Istoriografia, care este atât de adevărată peste tot, reflectă exact aspirațiile mentale ale vremii sale la fel cum apologetica, care caută să-și mențină poziția, adaptându-se constant la împrejurări, și-a schimbat brusc atitudinea față de doctrina filozofică a Logosului La început, a fost prezentat aproape ca însăși esența creștinismului, în ciuda celor mai semnificative diferențe dintre doctrina evangheliei și filosofia lui Hegel și a celor din vechime Acum, dimpotrivă, doctrina Logosului sau Rațiunea universală este recunoscută ca fiind complet elenică superficială skim, element păgân în creștinism, fals; o idee care îi distorsionează conținutul istoric, principiul ei moral í Dar oricare ar fi hotărârea noastră finală din vol această reacție, este corectă deja în sensul că; doctrina filozofică a Logosului, ca Minte universală, nu este se raportează direct la creștinism - această doctrină a apărut cu mult înaintea creștinismului și în cea mai recentă filozofie: filosofia s-a dezvoltat independent de acesta Și de aceea, dacă vrem să înțelegem relația ei cu învățătura creștină, trebuie mai întâi să o examinăm în sine, adică, complet independent de orice considerente religioase sau teologice În idealismul german această doctrină este rodul filozofiei rațiunii pure; aceasta este expresia ideală a raționalismului absolut, deoarece principiul cel mai logic al cunoașterii umane este recunoscut în această doctrină drept începutul necondiționat al existenței Un asemenea principiu presupune evident o investigație abstractă, pur filozofică Reacția împotriva lui Hegel pare firească și legitimă, deoarece învățătura lui nu satisfacea cerințele Biblioteca "Runivers" FUNDAMENTELE IDEALISMULUI boom-uri ale științei Dar condamnarea necondiționată la care a fost supusă până de curând metafizica sa, doctrina sa speculativă a unei Rațiuni logice universale, nu avea o bază solidă Idealismul filozofic are pentru sine, în orice caz, dovezile grele ale istoriei: simpla sa dezvoltare în filosofia creștină, medievală și modernă arată că nu se poate vedea în el o simplă "fabula elenă", o gândire accidentală a spiritului grec Ideea unei Minți universale, ca început al cunoașterii obiective, logice și

împreună ca principiu mondial, este, evident, o idee care are o semnificație și un caracter uman universal Oricare ar fi dezvoltarea imperfectă a acestei idei într-una sau alta epocă istorică, ea nu este epuizată de expresiile sale individuale Că metafizica nu și-a oprit pentru totdeauna dezvoltarea, că un nou val se pregătește în spatele refluxului temporar al speculațiilor, este acum evident chiar și pentru inamicii metafizicii Că, împreună cu ea, ideea unei minți universale (Logos în sens filozofic) va ocupa din nou un loc de frunte, se poate concluziona cu mare probabilitate - și acest lucru nu se mai datorează numai analogiilor istorice, ci datorită logică Căci, de îndată ce înțelegem imposibilitatea psihologică și insolvența logică a amânării scepticismului (ca negare post-reflectătoare a logicii), vom permite că principiul logic al cunoașterii noastre nu poate fi redus la asocierea subiectivă, psihologică: aceasta este un principiu obiectiv, universal, obligatoriu pentru fiecare gand SE Principiul este obiectiv si subiectiv in acelasi timp De îndată ce admitem o adevărată cunoaștere universală a ceea ce există (de exemplu, cunoașterea realității, cauzalitatea, relațiile matematice etc), va trebui imediat să admitem condițiile unei astfel de cunoaștere supra-subiectivă - adică, "condiții transcendentale ale cunoașterii", pentru a le spune în limbajul filosofiei germane*) *) "Condițiile transcendentale" sunt, după Kant, condițiile generale ale cunoașterii, care determină a priori însăși posibilitatea acesteia Biblioteca "Runivers" KH CH TROUBETSKOY Va trebui să recunoaștem în mintea noastră ceva mai mult decât o simplă stare mentală sau un fenomen psihologic: vom găsi în el un principiu universal special în care în mod ideal depășim limitele individualității noastre subiective și înțelegem în mod obiectiv alte ființe reale și relații generale, le cunoaștem ideal și cu adevărat în același timp Dacă existentul este cognoscibil, chiar dacă doar parțial, atunci este în conformitate cu legile rațiunii noastre, adică legile logice comune ale gândirii noastre; și în consecință, aceste Forme logice generale, aceste categorii cărora le este supusă gândirea noastră, sunt în același timp legi interne, Forme, categorii de ființe Principiul logic al cunoașterii noastre este în același timp principiul universal al existentului pe care îl cunoaștem (principiul ontologic) **) ; Și dacă da, atunci trebuie să alegi între succesive scepticism - "negarea logică a logicii*, care ea însăși duce la absurd, iar între doctrina Logosului (mintea universală) într-o formă sau alta, "Trebuie să aleagă între negarea completă a naturii logice obiective a proceselor cognitive și recunoaşterea universalităţii Formelor logice Există fi interacțiune fizică, există și condiții generale pentru o astfel de interacțiune Există în mintea mea* un ideal și în același timp o relație obiectivă cu lucrurile exterioare - există o condiție metafizică generală pentru o astfel de interacțiune, care, evident, nu poate fi; reductibilă la relaţia fizică Și dacă există cunoștințe adevărate, autentice, care nu se reduc la o simplă stare subiectivă, atunci există și o supra-psihologică; **) Ontologia este o știință, despre ființă, într-o transmitere literală bytologie din; greacă el (ontos) este ființa și loios este cuvântul În această discuție preliminară generală, noi, desigur, nu dăm încă nicio definiție a acestei "ființe"? conștiință sau gândire ■ w {yk> -) Principiile enumerate sunt prezentate în prezentarea noastră ca declarații nedemonstrate complet Deși acest lucru se datorează parțial faptului că nu am putut oferi argumentele lui Wundt, el însuși nu le oferă o justificare faptică Inainte de Biblioteca "Runivers" RECENZIE DE CARTE până la realizarea acestui lucru, prevederi precum principiul sintezei

creative, creșterea energiei mentale etc , rămân ipoteze insuficient fundamentate D Viktorov A Laland Studii de Filosofie a Științelor Traducere din franceză, ed ed revista "Educație" SPb , C k Într-o scurtă prefață, traducătorul caracterizează opera lui Lalande în felul următor: "Cartea lui Lalande nu este un curs sistematic de filozofie științifică, ci o serie de studii succesive legate printr-o idee comună și prezentate într-o formă accesibilă publicului de studii pe probleme legate de la istorie, principii, metode și relații reciproce ale științelor Caracteristica originală a operei lui Lalande o constituie numeroasele citate din lucrările luminarilor științei și ale celor mai buni filozofi moderni și contemporani, precum și numeroase exemple din istoria științelor Scopul principal al cărții lui Lalande este acela de a contracara consecințele extrem de nocive ale a două neajunsuri fundamentale ale școlii moderne: în primul rând, un învățământ general unilateral, neîntemeiat și de termen prea scurt și, în al doilea rând, specializarea prea timpurie a învățării "Etudiile de filosofie a științelor" pot fi de mare folos, în special pentru profesori, evidențiind esența, semnificația și corelarea reciprocă a științelor care fac parte în mare parte din cursurile educaționale ale școlilor Citirea acestora va fi destul de accesibilă și extrem de utilă și tinerilor absolvenți ai unui curs de instituții de învățământ secundar și studenților care încep studiile superioare ' Această caracterizare a cărții este, totuși, doar parțial adevărată, așa cum se vede din analiza noastră În primul rând, să vorbim despre semnificația acestui gen de scrieri în general Este absolut adevărat că popularizarea teoriilor care stabilesc legături între științele individuale este de o importanță și aplicație practică foarte mare, iar faptul că provoacă plângeri juste din cursul școlilor noastre de învățământ general nu este altceva decât nedorință, incapacitate și , în parte, imposibilitatea conducerii unui principiu unificator științific și filozofic, fără de care Biblioteca "Runivers" RECENZIE DE CARTE cunoștințele dobândite se transformă într-o masă de bucăți și fragmente, fără un plan, sistem și scop, rămân material mort și adesea chiar se transformă în praf și gunoi Prin urmare, de regulă, de îndată ce la student s-a trezit o atitudine mai mult sau mai puțin vie și conștientă față de ceea ce studiază, prima solicitare este de a conecta aceste informații disparate și de a ilumina părțile separate cu lumina întregului Iar dacă nu se dă sistem din afară, se inventează al cuiva, uneori foarte imperfect Și o astfel de aspirație este cât se poate de înțeleasă, întrucât clasificarea corectă a întregii experiențe umane, a tuturor cunoștințelor, este în același timp și clasificarea a tot ceea ce există, a lumii, a naturii: suma cunoștințelor științifice corespunde sumei lucruri și fenomene din lume; de aceea, punându-ne ordinea cunostintelor, distribuindu-le dupa afinitate in vaste departamente, clasificam si ceea ce reprezinta aceasta cunoastere a noastra Prin urmare, o clasificare rezonabilă a cunoștințelor are un efect extrem de benefic asupra dezvoltării unei viziuni mai mult sau mai puțin armonioase asupra lumii Să ne întoarcem acum la modul în care autorul și-a îndeplinit sarcina Primul capitol ("Științe") este scris destul de satisfăcător Al doilea capitol ("Clasificarea științelor") este de asemenea bine prezentat; este păcat că autorul se oprește asupra clasificărilor lui Comte, Ampère (a căror clasificare autorul o consideră cea mai completă) și Spencer și nu introduce acele modificări semnificative care au fost aduse clasificării lui Comte de către D S Millem și A Banme (excluderea astronomiei și sociologiei din numărul științelor abstracte și, dimpotrivă, includerea logicii ca teorie

generală a tuturor proceselor mentale care creează științe, iar psihologia, ca studiind ultimul, cel mai înalt fenomen al naturii, la legile și procesele dintre care teoria şi structura societăţii sunt total reduse) Al treilea capitol ("Științe ale matematicii") este bine prezentat în prima sa parte - înainte de "Calculul probabilităților"; obscuritatea a ceea ce a urmat nu a scăpat atenției redactorului traducerii și a considerat util să citeze într-o notă din op Lacroix - "pentru o mai bună înțelegere a citatului din Cournot dat de Lalande"; Din păcate, acest obiectiv nu a fost atins - s-au dovedit două explicații ale aceluiași lucru, una dintre ele este foarte obscură și, parcă, nu este complet relevantă Sfârșitul acestui capitol din text poartă titlul "Analiză Biblioteca Runiverse RECENZIE DE CARTE și sinteza", iar în cuprins - "Analiză și sinteză în matematică" Cazul ar fi câștigat doar dacă expunerea ar corespunde celui de-al doilea dintre aceste titluri, întrucât analiza și sinteza, dacă au oriunde cea mai mare importanță, este tocmai în matematică; Din păcate, nu este cazul - textul vorbește despre analiză și sinteză ca despre metode în general O astfel de extindere a termenilor este incomod, deoarece cuvintele: analiză și sinteză, ca denumiri pentru metode științifice în general, sunt folosite în cel mai înalt grad în mod arbitrar și nedefinit: uneori prin analiză se înțelege metoda științifică, dezintegrantă în general, și prin sinteză, metoda, de exemplu, a artei, în general creativă: reproducerea complexului, concretă; uneori analiza se numește metoda de prezentare, deoarece trece de la concret, individual la general, abstract, iar sinteza este metoda inversă, dogmatică de prezentare prin compilarea concretului din combinațiile generale; uneori chiar (acest lucru se observă mai ales în rândul scriitorilor francezi, care în general folosesc acești termeni prea larg) analiză înseamnă aproape la fel ca inducție, iar sinteza la fel ca deducție etc Această obscuritate a fost reflectată la Lalande Al patrulea capitol ("Științe fizice și naturale") este mult mai fragmentar și sărac în conținut decât precedentul După ce a subliniat pe scurt principalele trăsături ale metodei științelor experimentale (într-o serie de citate, în principal din "Introduction à l'étude de la médecine expérimentale" a lui Claude Bernardi), autorul, din nou în principal după Claude Bernard, vorbește despre diferența dintre metode deductive și inductive, numindu-le "matematice" și "experimentale" Aceste denumiri sunt incomode pentru că fac să presupunem că toată matematica este construită deductiv, în timp ce acest lucru nu este deloc așa nici măcar în știința numerelor și a semnelor abstracte, ca să nu mai vorbim de geometrie, în care spațiul experimental cu definițiile sale este direct opus multe posibile Pe de altă parte, chiar și în științele "experimentale" este posibilă o deducție cu totul riguroasă, atâta timp cât elementele pe care se poate construi sunt cunoscute cu precizie Capitolul cinci ("Științele morale") este destul de slab Voi sublinia câteva dintre principalele greșeli ale autorului Deci, el crede că în domeniul spiritului nu există și nu pot exista "legi" - Biblioteca "Runivers" RECENZIE DE CARTE nici absolut (?), bazat pe identitate, întrucât "nimic nu este identic în lumea morală a unei persoane, chiar și un gând care a apărut ieri și se repetă astăzi" - nici "legi aproximative (?) asemănătoare cu legile fizicii", dar există două feluri de "legi speciale: legile succesiunii constante, descoperite de experienţă, şi legile scopului final, stabilite de raţiune, ca reguli pe care trebuie să le respectăm" (pp -) Este imediat clar că acest raționament este construit pe o serie de neînțelegeri: în primul rând, a doua jumătate a lui o contrazice pe prima, întrucât pentru noi legea

este reală (nu metafizic) și reprezintă tocmai o succesiune de fenomene necondiționat constantă Mai departe, și în esență, ar fi extraordinar de ciudat dacă nu ar exista uniformități, legi în domeniul spiritului, odată ce se recunoaște că ele există în fenomenele naturii exterioare, percepute și generalizate de noi în mod uniform și corect, desigur , pentru nimic altceva decât pentru că activitatea noastră spirituală este cel puțin la fel de regulată ca restul naturii La urma urmei, natura ne este dată doar prin prisma spiritului nostru: este creația ei; legile ei sunt și legile spiritului nostru - ele nu se găsesc nicăieri gata făcute și dacă am percepe toate fenomenele în mod necondiționat diferit, ar fi interesant să știm de unde am trage măcar o lege a naturii Autorul spune că "legătura dintre stările spirituale este o legătură empirică și nu poate fi rațională: între ele există o legătură mai puțin logică decât între mișcarea unei persoane, care rătăcește fără scop de-a lungul bulevardului, și mișcarea planetelor, la fel ca, cel puțin, toate mișcările din lume sunt legate de gravitație universală, între timp, nimic nu poate lega două fenomene atât de eterogene precum suferința și raționamentul "Autorul nu observă că compară aici lucruri care sunt complet incomparabile: două fenomene specifice care respectă aceeași lege (gravitație) cu legătura a doi membri ai aceleiași legi psihologice Declarația corectă a întrebării este aceasta: este faptul că toate particulele de materie gravitează unele către altele mai rațional și logic decât faptul că suferința, de exemplu, are un efect sau altul asupra activității mentale sau (ca să luăm legea de volum mare) că stările spirituale nu sunt percepute ca fără Biblioteca "Runivers" RECENZIE DE CARTE parcă diferite, dar mai mult sau mai puțin asemănătoare și manifestă dorința de a se uni pe baza asemănării într-un grup de dimensiuni diferite etc Când sunt puse în acest fel, este destul de evident că toate aceste legi sau fapte generale sunt egale inexplicabil - dacă vrei, misterios și minunat În fine, în citatul de mai sus, autorul face referire la numărul de științe morale și științe normative (după lista sa: estetică, logică și moralitate), definindu-le (p) ca o evaluare a demnității ideilor și acțiunilor, pe baza unei reguli stabilite dinainte si servind drept criteriu Regula se aplică atunci, ca (?) o lege fizică, tuturor faptelor din domeniul său " "Științele normative își stabilesc în primul rând conceptele sau principiile de bază și pentru aceasta se procedează direct la ceea ce Kant numește deducția conceptelor în cauză, adică la dovada legitimității lor pe motiv că sunt necesare prin natura lor pentru rațiunea noastră, pentru activitatea (voința) noastră sau pentru sentimentul nostru, a căror existență dovedește astfel realitatea acestor concepte de bază" (p) La aceasta, trebuie remarcat că procesul de stabilire a acestor concepte de bază nu este deloc atât de simplu: este de neconceput fără o analiză științifică prealabilă completă și precisă; și atunci, acest proces nu este o chestiune de analiză a științei, ci de sintetizare a creativității și, în plus, nu creativității științifice, ci practice Evaluarea ideilor și acțiunilor din punctul de vedere al acestor norme este doar aplicarea lor practică și se leagă de acestea la fel ca judecarea și calificarea oricărei infracțiuni de către instanță - la acele sau alte discipline juridice Următorul capitol este subiectul unei prezentări și critici a unor ipoteze generale, mondiale: unitatea forțelor fizice, unitatea materiei etc Ultimul, al șaptelea capitol se numește "Știința și rațiunea"; cuprinde o epigrafă din Aristotel, pusă de autor în fruntea întregii lucrări: "Principiul științei nu este construit de știința însăși, ci este dat de rațiune" Autorul este un adversar al empirismului, pe care

îl înțelege în sensul cel mai restrâns și, prin urmare, greșit - dominația sentimentelor asupra rațiunii, observarea logicii În opinia sa (p ibo), "orice filozofie empirică care pretinde că justifică Biblioteca "Runivers" RECENZIE DE CARTE inovarea rațiunii prin experiență este învinsă de scepticism și neagă inevitabil rigoarea și certitudinea științei Dar, până la urmă, reprezentanții filozofiei empirice și-au propus un scop foarte simplu: fără a nega nimic, să ne explicăm încrederea că fenomenele au legi puternice și că tot ceea ce a fost întotdeauna va fi întotdeauna; prin urmare, astfel de obiecții la adresa empirismului nu își îndeplinesc scopul Bine scris este paragraful de încheiere al cărții, despre "Natura și limitele explicației științifice" Traducerea nu este egală peste tot, dar, în cea mai mare parte, nu este rea Exteriorul ediției nu este pe deplin satisfăcător; aceasta este dăunătoare tocmai în lucrările destinate unui cerc mai mult sau mai puțin larg de public: de exemplu, la p ("Științe morale"), și numai în cuprins își poartă numele real: "Ipoteze generale", nota de la pagina este plină de greșeli de scriere; Sunt afectate în special semnele de punctuație, care sunt adesea plasate în cel mai fantastic mod La pagina , în nota "noumen", dintr-un motiv oarecare, "înțeles" este tradus în loc de "conceput (de minte)", fenomen este "care apare" în loc de "care apare (la sentimente)" În ciuda gafelor din opiniile și expunerea lui Lalande, retractarea măgulitoare a prefeței din această lucrare rămâne într-o anumită măsură justă, deși, desigur, este, desigur, de dorit o tratare mai uniformă, restrânsă și mai bine exprimată a acelorași întrebări V Ivanovski I von-Kirchman Filosofia în expunerea publică (Katechismus der Philosophie) Tradus sub redacția lui L E Obolensky St Petersburg C şi r k p Conținutul lucrării este extrem de larg; cuprinde: logica, teoria cunoasterii, filosofia matematicii, stiintele naturii, etica, filosofia dreptului, estetica Ar fi, probabil, mai oportun să ne limităm la întrebările principale, dar să le dezvoltăm mai detaliat și mai profund, deoarece scopul eseului este de a oferi o cunoaștere elementară cu filozofia Conform definiției lui Kirchman, "filozofia este acea știință, al cărei subiect îl reprezintă conceptele și legile cele mai înalte ale existenței Biblioteca "Runivers" RECENZIE DE CARTE cel viu și cel cognoscibil", dar diferența sa față de alte științe este că nu pornește de la niciun principiu preconceput, ci începe cu o îndoială în toate Kirchmann însuși nu urmează această regulă pe care a stabilit-o: el acceptă foarte dogmatic anumite puncte de vedere, pe care le numește sistemul realismului filozofic El reduce foarte inexact diferența dintre idealism și realism la faptul că idealismul recunoaște adevărul gândirii pure accesibile, în timp ce realismul reduce totul la experiență Toată filosofia este împărțită în filosofia cunoașterii și filosofia ființei Prima, la rândul ei, se împarte în doctrina reprezentării și doctrina cunoașterii (logica și teoria cunoașterii); al doilea - despre filosofia naturii, spiritul (adică psihologia) și filozofia practică (etica, estetica și filosofia religiei) Începutul cunoașterii este senzația, dar apariția ideilor din vibrațiile creierului "nu a fost încă explicată)? (Va fi explicat?) Doctrina cunoașterii se bazează pe distincția dintre subiectul care cunoaște și obiectele din afara acestuia Raționamentul lui Kirchmann în acest sens nu este clar: subiectul și impresia pe care o face sunt aceleași ca conținut, dar diferite ca formă Forma este "ceea ce face conținutul unui obiect inert, corporal și cu adevărat extins" (p) Autorul adaugă pe bună dreptate: "Este greu de înțeles acest lucru" Realismul lui Kirchmann ajunge în punctul în care îndrăznește să recunoască

realitatea chiar și în spatele așa-ziselor proprietăți secundare "Este foarte posibil ca vibrațiile să excite nu numai calități în reprezentare, ci și asta Aceste calități apar încă din aceste vibrații din afara reprezentărilor"'^) În mod firesc, pentru Kirchmann, spațiul este o abstracție din senzații; definiția dreptului și rotundului este dată de senzație O discuție foarte superficială și neclară despre metoda aritmetică numere prime (după sistemul zecimal de la i la i o) - nu există știință; corectitudinea rezultatelor adunării și scăderii acestor numere, precum și a tabelelor de înmulțire, poate fi dovedită doar vizual prin numărarea "unităților de sens" Ce legătură are sistemul zecimal cu el? - În etică, autorul refuză orice principiu universal, indicând diversitatea și variabilitatea conceptelor morale și chiar vede demnitatea deosebită a realismului său, în comparație cu idealismul Întrebări de filosofie, carte Biblioteca "Runivers" RECENZIE DE CARTE sisteme, în faptul că refuză să caute astfel de? principiu (p) Cu greu se poate fi de acord cu opinia autorului despre rolul autorității în drept (p) Ciudată este aici remarca lui despre Rousseau: "Rousseau a fost primul care a ridicat conceptul de "suveranitate" la sensul său deplin, dar greșeala este că a avut în vedere doar poporul, și nu suveranii și clerul superior " Dintre greșelile mai frecvente, se poate indica definirea nereușită a ipotezei (p), inexactitățile istorice și filozofice (de exemplu, că Schopenhauer are două principii - cunoașterea și voința; că Kant a recunoscut spațiul ca o reprezentare înnăscută) Neajunsurile cărții sunt mult remediate prin note de redactare substanțiale și interesante, deși ar fi mai bine să punem aceste note la sfârșit, sau cel puțin să le facem interliniare Traducerea este în general satisfăcătoare; uneori este prea literal ("judecățile constau din trei părți, sau bucăți; a treia dintre aceste piese este un mănunchi; p) și neclar (de exemplu, "Filozofia idealistă a naturii a lui Hegel, dimpotrivă, nu vrea să recunoașteți această identitate între obiect și sensul de reprezentare pentru senzație" p ibb) S Kotlyarevsky Lange Konrad, prof Istoria artei și estetică la Universitatea Ke-* Nigsberg Educația artistică în creșă Tradus din germană de I D Gorodetsky (Din jurnalul "Buletinul Educației") M STR · C · ° k Autorul insistă asupra importanței cultivării sentimentelor estetice la copii și indică o serie de modalități de atingere a acestui scop: vorbește despre diverse tipuri de jocuri și jucării - jocuri mobile care exersează mintea, sentimentul, artistic, plastic; despre sensul privirii cărților cu imagini (aici autorul sugerează să nu le oferi copiilor nici jucării colorate, nici imagini colorate până la vârsta de - ani, deoarece până în acest moment copiii par să nu perceapă (?) culori; acestea din urmă sunt, fără îndoială, greșit și, prin urmare, primul nepractic) În ultima secțiune, autorul se oprește la exerciții manuale și face aici o serie de observații, deși nu întotdeauna noi, dar foarte adevărate despre sistemul de joc Fröbel: avertisment împotriva acelor margini' Biblioteca "Runivers" RECENZIE DE CARTE în care a căzut uneori Fröbel însuși și cu atât mai mult adepții săi simpli, autorul recunoaște și evaluează corect meritele lui Fröbel în acest domeniu Această carte poate servi ca un scurt ghid de orientare în zona afectată de ea Autorul dă ici și colo instrucțiuni editorilor de cărți pentru copii, imagini, producătorilor de jocuri și jucării; aceste instrucțiuni sunt în cea mai mare parte rezonabile ȘI Cărți și broșuri primite de editori A Argamakov Conștiință, adevăruri evidente și spații imaginabile după Kant și după părerile filozofilor și matematicienilor moderni Polotsk, p S Argamakova La întrebările de etică în căsătoria modernă Polotsk, p

Biblioteca pentru autoeducatie II Istoria Greciei de la Războiul Peloponezian Traducere editată de H N Shamonin și D M Petrushevsky Eliberați primul Moscova, XXVP-|- -[-III p C i p k (în engleză, cartonată) Geisman, P Câteva gânduri despre relația dintre strategie și politică (din Russkaya Bessida) S -Pb , Herbart, I Psihologie Traducere cu note și index alfabetic Alex Nechaev Cu o prefață a prof A Vvedensky S -Pb III+ p C și r k , cu traducere eu p k Grot, N Fundamentele psihologiei experimentale (retipărire de la nr "Întrebări de filosofie și psihologie") Moscova, Zaikevich, N Duminica odihnă în instituțiile de învățământ secundar ale Ministerului Educației Naționale Odesa, Keyra, F Imaginație și memorie Tradus din franceză de E Maksimova Ediția editorilor revistei "Educație" S -Pb pagini Pret copeici Krot, P Psihografie I Ce este psihologia Moscova, pagini Laland, A Studii în Filosofia Științelor Traducere din franceza * Biblioteca "Runivers" RECENZIE DE CARTE tsuzskogo Ediția editorilor revistei "Educație" S -Pb , Pg i o Pret k "Biblioteca Internaţională* Nr Iering Rudolf Luptă pentru dreapta Traducere din ediția germană (ediția I Yurovsky) S -Pb Nr * a k Newman G Notas sueltas sobre la Pena de Muerta qoii un apéndize de Bradley Situl Iago-Chile, Raportul Consiliului Societății iubitorilor de cercetare din Altai, pentru Barnaul, Raport despre starea bibliotecii publice Karamzin pentru - Simbirsk E L RADDOV Activitatea științifică a prof M I Karinsky S -Pb, p Raționamentul lui Ivan Pasmurnago, referitor la articolul lui G Kremlev (în Nr al Ziarului Legal,) S -Pb , ^S· "Biblioteca Rusă Ediţia I Yurovsky S -Pb -Nr Prof D Ovsyannikov-Kulikovski Limbajul și arta pagini I I Yanzhul Problema intervenţiei statului în domeniul industriei p C k cărți rusești Lucrări pregătitoare ale Dicționarului critic biografic al scriitorilor și oamenilor de știință ruși, editată de S Vengerov Ediția Yudin Emisiune II Addison - Acatist S -Pb Colecție pentru promovarea autoeducației Programe de lectură pentru autoeducație, cu anexa articolelor de N I Karev, V I Semevsky, M S Korelin, I M Sechenov S -Pb z p C k Sologub, F Poezii, cartea întâi S -Pb LXIV p C k Stranolyubskaya, E Eseuri despre învățământul primar în țările scandinave S -Pb pagini Ts k (publicat de redactorul revistei "Educaţie") Thomas, F Sugestie și educație Pe din franceza E Maksimova S -Pb , o p Ts k Filippov, M Filosofia realităţii Eliberați primul S -Pb Prețul abonamentului ruble (pentru patru numere) G Chelpanov, prof univ la uni Sf Vladimir Problema percepţiei spaţiului în legătură cu doctrina priorităţii şi Biblioteca "Runivers" RECENZIA CARTEI înnăscut Partea I Reprezentarea spațiului din punct de vedere al psihologiei Kiev, XV + p C p k Chizh, V F Fundamentarea biologică a pesimismului (retipăriri din Buletinul Neurologic) θ Shperk O carte despre spiritul meu Poem Partea I S -Pb P+ pag C k Redactorii revistei "Obrazovanie" tipăresc și în foarte scurt timp vor publica în lumina traducerii operei lui A Fulier: "Critique des systèmes de morale contemporains", realizată de E I Maximova și O P Conradi Biblioteca "Runivers" IL Revista revistelor minte noua serie Vol IV, nr - , ianuarie-octombrie FH Bradley Ce înțelegem prin cuvintele: intensitatea stărilor mentale Expresia: forța (forța) stării de spirit este foarte ambiguă Energia mentală (puterea), înțeleasă ca cantitatea unei stări mentale, sau numărul de unități ale acesteia, este un concept legitim și, poate, util Roca sa trebuie să se conformeze condițiilor în schimbare ale subiectului Unitățile acestei roci, probabil, nu pot fi indicate și, probabil, nu pot exista într-o formă pură (goală), dar ca abstractizare, suntem teoretic obligați să le recunoaștem Tot ceea ce în sufletul nostru care, în orice sens, poate deveni mai mult sau mai

puțin, are atâta (dar doar atât) existență mai mult sau mai puțin psihică Conținuturilor noastre psihice se poate aplica un număr nedefinit de scale, care sunt mai mult sau mai puțin independente unul de celălalt și pot diverge în mărturia lor Prin urmare, fiecare stare poate fi cuantificată diferit în moduri diferite Dr R W aliase he k Despre diferența dintre măsură și ritm în muzică Ritmul este o formă de mișcare obiectivă; tactul este o formă de percepție subiectivă Tactul nu este senzație, ci este activitatea spirituală de grupare a senzațiilor, iar această activitate are loc nu în organele de simț, ci în cortexul creierului Tact este cel mai recent produs de dezvoltare Cântecul păsărilor este ritmat, dar păsările sunt lipsite de conștiința tactului Biblioteca "Runivers" REVIEW JOURNALOV F C S Schiller Metafizica și procesul timpului Aceasta este o obiecție la articolul lui Mc Taggart: "Timpul și dialectica lui Hegel" WG Smith Atitudinea atenției la memorie Relația atenției cu memoria a fost studiată de autor într-o serie de experimente efectuate de el timp de ani, mai întâi la Leipzig, apoi la Oxford Principiul de bază al metodei folosite de autor a fost împrumutat de acesta de la Münsterberg, dar în special această metodă a fost modificată semnificativ Înaintea subiectului, stând într-o cameră întunecată, au pus un cartonaș cu m litere dispuse pe rânduri; acest card a fost iluminat timp de secunde, iar apoi subiectul a trebuit să repete conținutul cardului din memorie; au fost notate atât răspunsurile corecte, cât și cele incorecte Experimentele au fost efectuate în patru moduri, iar în trei cazuri atenția subiectului a fost distrasă, iar în al patrulea caz nu Distracția atenției a fost realizată în următoarele trei moduri: făcându-l pe subiect să efectueze adaos în mintea lui, punându-l să pronunțe fraze monosilabice și, în final, făcându-l să lovească cu degetul pe masă Cea mai mare scădere a memorării s-a produs cu prima metodă de distragere a atenției, cea mai mică - cu ultima metodă Principalul rezultat al studiului este o indicație a importanței dominante a elementelor motorii în memorie Adiacența în asociere este o condiție pur formală, iar cauza reală este atenția, care, la rândul ei, este legată de activitatea motrică Apoi, experimentele au arătat că neatenția duce nu numai la scăderea numărului de idei care pot fi păstrate în conștiință, dar și - și într-o măsură și mai mare - duce la confuzie și obturarea legăturilor asociative dintre obiectele amintite; a: Este doar o manifestare obiectivă a unei incapacități resimțite subiectiv de a percepe și de a stabili relații atunci când atenția este slăbită Din cauza distragerii mentale, a percepției se transformă în senzație (Wahrnehmung a fost transformat în Empfindung) EBTitchener Reacții simple Ludwig Lange, care lucra în laboratorul lui Wundt, a remarcat: Biblioteca "Runivers" REVIEW JOURNALOV că timpul de reacție variază în funcție de faptul că reactantul acordă atenție stimulului la care urmează să reacționeze sau mișcării prin care urmează să reacționeze În consecință, Lange a stabilit două forme de reacție simplă: senzuală și musculară Autorul face o trecere în revistă a literaturii apărute pe această temă Majoritatea autorilor recunosc validitatea acestei diferențe, o minoritate o neagă Însuși autorul articolului analizat recunoaște realitatea diferenței, dar consideră că nu se poate observa la niciun subiect, că aceasta necesită o dispoziție specială W Carile Realitate și cauzalitate La ce criteriu trebuie să apelăm în cele din urmă în toate disputele filozofice? Un astfel de criteriu ar trebui, desigur, să fie absența contradicției cu sine însuși (criteriul auto-consecvenței) Dar acest criteriu indică doar că concluzia nu contrazice premisele Dar cum putem judeca trimiterile în sine? Una dintre cele mai

obișnuite modalități de evaluare a premiselor este de a apela la utilizarea firească a limbajului Totuşi, este indubitabil că referirea la folosirea naturală, fiind ultimul criteriu al adevărului, este în acelaşi timp un teren fertil pentru dezvoltarea a tot felul de erori Această împrejurare ne pune o problemă, care poate fi rezolvată cel mai bine luând câteva cuvinte care exprimă concepte de bază, cum ar fi "Realitate", "Identitate" și "Cauzalitate", și examinând utilizarea lor naturală și modul în care putem fi sigur că folosirea acestor cuvinte este firească și legală Care este sensul principal al cuvântului "real"? Real, fără îndoială, numim inițial tot ceea ce este pentru noi sursă de senzații musculare și tactile Apoi se adaugă și alte senzații, de exemplu, cele sonore, datorită cărora conceptul de "real" primește mai mult volum, dar mai puțin conținut Cu toate acestea, nu ne oprim aici; nu păstrăm sensul direct al cuvântului, ci începem să-l folosim în sens metaforic Vorbim, de exemplu, despre realitatea adevărurilor geometrice Aceasta duce la rezultatul remarcabil că semnul metaforic sensul cuvântului tinde să înlocuiască sensul său primar, tipic Și astfel, toți idealiștii de la Platon la Lotze ajung la concluzia că există esențe mai reale decât lucrurile lumii din jurul nostru Același proces are loc cu cuvântul "cauzalitate" Exemplul primar, tipic de legătură cauzală este cazul activității unei ființe vii O persoană obișnuită, la întrebarea: "ce înseamnă să provoci ceva?", va răspunde: "înseamnă să faci ceva" (Făcând ceva); iar când este întrebat ce înseamnă să faci ceva, el va lua ceva, îl va muta dintr-un loc în altul și va spune: "Iată, am făcut ceva" Acesta este sensul principal de a provoca Dar apoi extindem și modificăm acest sens Când spunem că diferența de greutate specifică este cauza scufundării în apă a unei pietre plasate pe suprafața acestei ape, atunci, desigur, folosim cuvântul "cauză" într-un sens diferit Când Hume ajunge la concluzia că ideea unei cauze conține doar ideea unei consecințe neschimbate, atunci abandonează complet sensul primar, de bază, al cuvântului "cauză", sens care, în primul rând, a subliniat la activitate Prof Sidgwick Filosofia bunului simț Un discurs ținut în fața Societății Filosofice din Glasgow, despre filozofia scoțiană, în principal lui Reid FH Bradley Despre presupusa inutilitate a sufletului Există o viziune asupra relației dintre corp și suflet (suflet), care în ultima vreme câștigă din ce în ce mai mulți adepți Conform acestui punct de vedere, succesiunea fenomenelor corporale este complet independentă de minte Are loc în același mod în care ar avea loc chiar dacă nu ar exista deloc fenomene psihice În primul rând, nu poate fi trecut cu vederea faptul că această viziune este în contradicție cu teleologia lui Darwin acum atât de răspândită, în urma căreia, tot ceea ce se păstrează în procesul evoluției trebuie să aibă o oarecare utilitate Se poate obiecta că, deși sufletul este complet inutil, dar pe de altă parte, întreținerea lui nu costă nimic Dacă este așa, atunci va fi necesar să admitem că ceva (fenomene spirituale) poate veni din nimic Există un alt punct de vedere Se poate susține că conștiința este rezultatul imperfecțiunii organizației, ca să spunem așa, rezultatul frecării părților mașinii, că, prin urmare, atunci când perfecțiunea este atinsă, când frecarea este distrusă, atunci conștiința va dispărea Dar o astfel de anihilare a oricărei frecări, atât interne cât și externe, este imposibilă Henry Rutgers Marshall Emoții versus suferință de plăcere Dorința de a identifica emoțiile cu plăceri și dureri este rezultatul împărțirii tripartite dominante a fenomenelor spirituale în minte, sentiment și voință Dar această diviziune nu are o bază solidă A

apărut ca rezultat al încercării de a combina două metode de clasificare aparent diferite, fiecare dintre ele fiind utilă în studiul vieții mentale O clasificare se bazează pe diferența evidentă a proceselor mentale în acele cazuri când percepem influența mediului extern sau când noi înșine acționăm asupra acestui mediu O altă clasificare, mai subtilă, se bazează pe opoziția dintre obiectivitate și subiectivitate Astfel, unirea emoțiilor și plăcere-suferință este rezultatul unor cerințe a priori, și nu rezultatul studiului fenomenelor Emoțiile sunt fenomene psihice complexe care implică aproape întotdeauna suprimarea activității sau a activității excesive, fiecare dintre aceste procese fiind momentul determinant al plăcerii sau durerii Astfel, emoțiile, ca clasă, trebuie să aibă o colorare hedonistă (trebuie să fie notabil algedonică), dar aceasta nu dă dreptul de a identifica emoțiile cu plăcerea-suferință E T Dixon Despre relația de acomodare și convergență cu simțul profunzimii Revizuire critică a lucrării lui Hillebrandt în Zeitschrift fur Physiol und Psychol d Sinnesorgane, mai și purtând același titlu ca articolul lui Dixon F H Bradley În ce sens se extind stările mentale? Unitatea sufletului nu este spațială, iar sufletul ca întreg nu este extins Dar, dincolo de orice îndoială, conține Biblioteca "Runivers" REVIEW JOURNALOV elemente extinse Și de aceea sufletul este extins, din punctul de vedere al acestor elemente, dar numai atâta timp cât îl consideri din acest punct de vedere și, deci, doar parțial Dar este absolut imposibil să se aplice predicatul extinderii sufletului în ansamblu Alfred Sigdwick Context și sens Autorul are în vedere problema unei anumite transformări în terminologia logică, o transformare adusă de conștientizarea că sensul fiecărui nume și al fiecărei propoziții trebuie căutat nu numai în acest nume și în această propoziție, luate ca entitate independentă, ci și în influenţa că experimentează efectul utilizării lui în acest sau acel context Cu alte cuvinte, clasificarea noastră a numelor și propozițiilor trebuie să fie determinată mai degrabă de funcția acestor nume și propoziții decât de structura lor Edmund Montgomery Integrarea spiritului Ceea ce percepem nu are decât o existență trecătoare; iar această afirmație nu trebuie înțeleasă în sensul că în clipa următoare totul se transformă în altceva, ci în sensul că încetează să mai fie orice (încetează să mai fie orice) Desigur, ceva în interiorul nostru și în afara noastră pare să rămână neschimbat Dar acest "ceva" cu siguranță nu face parte din ceea ce este dat conștiinței noastre la momentul dat Deoarece stările de conștiință sunt extrem de trecătoare, ele nu pot oferi un substrat neschimbător pentru integrarea fenomenelor mentale Se pune, așadar, întrebarea: ne putem forma vreo noțiune validă despre acel substrat extraconștient prin care experiența conștientă este păstrată și sistematizată? Avem faptul incontestabil și incontestabil că toate stările noastre de conștiință, ca atare, nu pot afecta alte ființe Dacă am fi constituit doar din materialul care se manifestă în conștiință, am fi complet imperceptibili unul pentru celălalt În consecință, ceea ce din afară, ca să spunem așa, este forțat asupra percepției noastre, toto genere trebuie să difere de stările noastre spirituale care sunt neputincioase și incapabile de a fi percepute Astfel, venim inevitabil Biblioteca "Runivers" REVIEW JOURNALOV să trecem la recunoașterea zonei din afara conștientului, înzestrată cu puterea existenței Acum să ne întrebăm: nu putem, examinându-ne corpul sau organismul perceptibil, să obținem indicii ale acestei integrări latente, constante, a fenomenelor trecătoare ale conștiinței? Avem indicii indubitabil că stările noastre de conștiință sunt manifestarea activității a ceea ce este dat

percepției noastre, ca structură a creierului Din acest punct de vedere, structura sistemului nervos central este structura spiritului nostru Și în acest caz, integrarea spirituală, această realizare culminantă (realizare culminantă) a dezvoltării organice, se realizează prin fixarea structurală și unificarea modificărilor din substratul extraconștient, modificări cauzate de interacțiunea cu mediul în timpul evoluției fi logetice Prof GJ Stokes -Gnosticismul și panteismul modern Ultima întrebare a oricărei gândiri este problema relației dintre Finit și Infinit, Universul și Prima Sursă a Ființei Înțelegerea noastră a acestei relații depinde atât de ideea pe care ne-am format pentru noi înșine despre Finit, cât și de ideea pe care ne-am format-o pentru noi înșine despre Infinit Lumea antică a pornit de la ideea de Infinit, Divin și pe baza acestei idei a construit doctrina tranziției la Finit Conceptul său de Finit depindea de conceptul de Infinit Dar ideea Infinitului a luat două forme diferite Pentru evrei, Dumnezeirea este o Persoană și un Spirit, iar Universul este Creația Sa Pentru filosofia greacă, Zeitatea era ideea de bine și fiecare existență era considerată de ea ca o revărsare din Esența Divină, o revărsare a Minții Impersonale Gnosticismul a fost o încercare de a uni aceste două idei eterogene ale Infinitului Cursul gândirii moderne, în problema relației dintre Finit și Infinit, este inversul cursului gândirii antice Acum se pornește de la Finit, iar pe înțelegerea acestui Finit se construiește ideea de Infinit Dar studiul Universului duce la recunoașterea existenței a doi factori: Forța și Gândul În consecință, ideile de Forță Absolută și Gândirea Absolută sunt introduse în ideea de Infinit Așa cum gnosticismul a fost o încercare de a reconcilia două idei eterogene ale Divinității, tot așa panteismul modern este o încercare de a uni poneii Biblioteca "Runivers" REVIEW JOURNALOV Mania Universului ca manifestare a Forței Absolute, cu înțelegerea Universului ca manifestare a Gândului Absolut Autorul consideră "Filosofia inconștientului" a lui Hartmann ca un exemplu tipic al unui astfel de panteism JL Mc Intyre Timpul și succesiunea evenimentelor Timpul, în ansamblu, nu are altă existență decât ca o abstracție din relațiile dintre evenimente în spiritul subiectului; trecutul nu are altă existență decât în memorie, adică ca un moment în prezent; viitorul este doar ca o previziune, adică din nou, doar ca un moment în prezent Absolutul este Subiectul real existent invariabil Fiecare act al Absolutului trebuie să se exprime într-un număr nedefinit de evenimente simultane Succesiunea actelor Absolutului determină succesiunea evenimentelor fenomenale Nu trebuie, însă, să presupunem că timpul poate exista între acte, fiind liber de toate evenimentele; ar fi un timp gol complet iluzoriu Dimpotrivă, actele Absolutului trebuie concepute (folosind o metaforă spațială) ca fiind în contact unele cu altele, la fel cum punctele dintr-o linie sunt în contact Absolutul, ca în sine (ca în sine), creează continuitatea timpului și, așa cum se manifestă în actele sale, își creează discretitatea RP Hardie Poetica lui Aristotel JS Mackenzie Note oç (teoria valorii Acesta este un rezumat al articolelor lui Ehrenfels (publicate în revista Vierteljahrsch f wiss Phil în și sub titlul: "Werth-theorie und Ethik") și cartea lui Meinong: "Psycho-logish-ethische Untersuchungen zur Werh -theorie" A F Shand Atenție și voință Un studiu despre acțiunea involuntară Potrivit autorului, este necesar să se distingă trei tipuri de acțiuni: voluntară, involuntară și involuntară (Voluntar, Non-voluntar, Involuntar) Primul și al treilea caz presupun existența Voinței; dar în timp ce în primul caz acţiunea corespunde direcţiei Voinţei, în al treilea caz este contrară acelei direcţii Autorul rezumă

analiza sa asupra acțiunii involuntare cu următoarele propoziții Primul, Biblioteca "Runivers" REVIEW JOURNALOV ceea ce deosebește o acțiune involuntară de una pur nevoluntară este prezența, la momentul acțiunii involuntare, a unei eforturi volitive opuse acestei acțiuni; în al doilea rând, acest efort volitiv este avortat: vrem să realizăm o anumită idee, dar nu o putem face; punem în practică ideea opusă, cea împotriva căreia luptăm; în al treilea rând, această dorință abortivă este mai mult decât o simplă concentrare a atenției asupra unei anumite idei, combinată cu dorința și efortul (cu dorința și efortul): ea conține o trăsătură foarte caracteristică - identificarea exclusivă a noastră cu această idee; în al patrulea rând, această identificare are un caracter specific: nu poate fi explicată prin asimilarea unei reprezentări date de către un grup de gânduri şi aspiraţii; în al cincilea rând, această identificare, acest eveniment volitiv, prin natura sa, este un fel de produs de diferențiere a elementelor active ale spiritului (gândirea conativă); în al șaselea rând, acest eveniment schimbă grupul psihic căruia îi aparține N M Foston Evoluție organică și procesare mentală Autorul pornește din învățătura lui Hegel despre analogia dintre etapele dialectice, prin care conștiința individuală se ridică de la o simplă percepție a lucrurilor la starea sa finală: hegelianismul, și acele etape, prin care natura se ridică de la fenomene pur mecanice la fenomene de conștiință de sine Din acest punct de vedere și studiind natura și spiritul, cosmosul și microcosmosul, autorul constată, pe de o parte, existența a trei etape succesive ale evoluției organice, etape manifestate: viața vegetală, viața mentală și viața socială; Pe de altă parte, el găsește trei etape succesive ale procesării mentale: percepția, imaginea și conceptul Autorul se întreabă dacă există o analogie între aceste două serii de evoluție și dă un răspuns pozitiv la aceasta W Smith Cunoştinţe Aristotel a definit adevărul ca fiind acordul gândirii cu realitatea Această definiție poate fi extinsă și la cunoaștere: cunoașterea constă în a avea gânduri care sunt de acord cu Biblioteca "Runivers" REVIEW JOURNALOV realitate Dar cum poate conștiința noastră să ajungă la acest acord cu realitatea? Pot simțurile date să formeze cunoaștere? Sau este vorba de așa-zisele categorii? Sau, în sfârșit, dacă ambii acești factori se dovedesc insuficienti, nu putem indica alte surse de cunoaștere? Nu are nevoie de dovezi că aceste simțuri nu pot duce la cunoașterea lucrurilor Toată lumea, de exemplu, este de acord că senzațiile gustative nu ne dezvăluie proprietățile lucrurilor, că, de exemplu, dulceața nu este ceva inerent mărului în sine Dar categoriile, oricare ar fi originea lor, nu dau cunoaștere a lucrurilor Sunt simple simboluri Dar pe lângă aceste două moduri de abordare a lumii lucrurilor, avem o a treia cale: abordarea prin simpatie și imitație Această metodă este folosită, de altfel, de art Dacă Schopenhauer a apreciat greșit elementul senzual al artei, atunci indicarea lui către sensul obiectiv al artei are o valoare indestructibilă O persoană care este prezentă la reprezentația, de exemplu, a lui Macbeth, realizează o astfel de cunoaștere a actorilor din dramă, abordează cunoașterea "lucrurilor în sine" atât de mult pe cât nu ar putea niciodată să abordeze cu ajutorul categoriilor științei Astfel, prin imitație și simpatie, putem ajunge la o adevărată cunoaștere a lucrurilor Din acest punct de vedere, morala, ca decurgând din simpatie, pe lângă semnificația ei utilitară, are și o semnificație cognitivă P Mokievsky Rivista italiana di filosofia septembrie A Va Ida r nini Conștiința teoretică Toate cunoștințele noastre presupun prezența conștiinței Dar ce este conștiința în sine și în ce este înrădăcinată? Elementele

necesare ale conștiinței sunt subiectul și obiectul, între care trebuie permisă o interacțiune internă; altfel ar fi de neînțeles cum ceea ce este în afara mea devine conținutul conștiinței mele Această interacțiune se bazează pe existența unor trăsături comune subiectului și obiectului Ca obiectele naturii fizice, la fel si ideile mintii au fiinta si putere; obiectele acționează asupra spiritului nostru, Biblioteca "Runivers" REVIEW JOURNALOV iar prezența anumitor idei în minte o face să gândească într-o anumită direcție Prin urmare, ideile sunt puterile obiectelor pe care le reprezintă și, în același timp, sunt legile gândirii Dar conștiința nu este doar rezultatul senzațiilor și percepțiilor; este ea însăși o forță psihică, primară (originaria) și imanentă Psihic, deoarece toate actele sale sunt temporare, nu spațiale, calitative, nu cantitative; primar pentru că precede toate schimbările corporale, imanent pentru că rămâne neschimbat în toate stările sale Această forță, înrădăcinată în însăși natura spiritului, este esența conștiinței teoretice Conștiința trece prin două etape de dezvoltare: de la spontan (spontaneo) devine reflexivă În consecință, cunoștințele pot fi, de asemenea, directe și științifice În conștiința imediată se formează ideile psihologice (idee psicologiche), care stau la baza conceptelor; trecerea de aici la cunoașterea științifică se realizează cu ajutorul unei activități independente, generalizatoare a minții G Ferrari Libertate și regularitate în arte plastice și muzică Muzica nu este doar o artă, ci și o știință Pentru a face o impresie corectă, trebuie să îndeplinească în primul rând anumite condiții negative: să nu conțină disonanțe etc Înălțimea sunetului depinde de viteza de vibrație a coardei; prin urmare, există și un element matematic în muzică Dar numai asta nu este suficient O lucrare care îndeplinește toate cerințele acusticii poate fi nesatisfăcătoare din punct de vedere artistic Pe lângă respectarea anumitor reguli, sunt necesare și inspirația și creativitatea liberă Dar odată ce a apărut un motiv muzical, compozitorul trebuie să se supună tuturor regulilor teoriei Cum, deci, să stabilim în muzică granița dintre libertate și guvernare? Nimeni nu se naște compozitor; este nevoie de educație și educație specială Are ca sarcină să subordoneze teoria creativității libere, astfel încât artistul să creeze fără să observe că este în același timp supus cerințelor științei V Waldenberg Biblioteca "Runivers" Câteva cuvinte în obiecție la adresa lui N Ya Grot Ultima carte de Questions of Philosophy and Psychology conține un articol al profesorului N Ya Grot despre Fundamentele Psihologiei Experimentale și propria sa recenzie a cărții lui Ladd În această ediție a Societății de Psihologie din Moscova, fiecare opinie independentă apare în mod liber și, prin urmare, nu consider că este nepotrivit să fac o scurtă obiecție față de unele dintre ideile și declarațiile venerabilului președinte al Societății și redactor al revistei Questions of Philosophy and Psychology Nu voi insista, după părerea mea, pe o definiție imprecisă a diferenței dintre experiență și experiment Pentru mine, următoarea afirmație a lui N Ya Grot este importantă: a sosit timpul pentru recunoașterea și dezvoltarea unei științe complet independente - psihologia experimentală Știința, spune autorul, este una; toată știința în ansamblu tinde să devină experiențială și experimentală pe de o parte, speculativă și metafizică pe de altă parte Să presupunem că acest lucru este adevărat Nu ar trebui, într-un astfel de caz, experiența (experimentul) să preceadă speculația (metafizica)? Nu este așadar necesar ca metafizicienii să-și amâne construcțiile până când s-a dezvoltat o știință complet independentă, psihologia experimentală? În opinia mea, profesorul Groth recunoaște exact ceea ce

constituie baza așa-zisului pozitivism: experiența, ca metodă absolut necesară a științei și a filozofiei Dacă, după acest gen de dezvoltare științifică, ceva supraviețuiește din diversele și contradictorii sisteme metafizice, atunci acest supraviețuitor va primi o nouă și solidă justificare Întrebări de filosofie, KN J I Biblioteca "Runivers" V GOLTSEV N Ya Grot spune că printre cei mai serioși naturaliști și filozofi științifici ai școlii empirice din Occident se aud din ce în ce mai des voci împotriva pozitivismului, explicației mecanice a vieții organice etc Profesorul Grot adaugă că "neovitalismul în biologie este în creștere și devine din ce în ce mai puternică cu fiecare zi, precum și neo-spiritualismul (sau neo-dualismul) în psihologie Fiecare a lui În domeniul biologiei, unul dintre cei mai competenți judecători este un om de știință rus, care este mândria nu numai a științei ruse, ci și a științei europene - profesor K A Timiryazev Iată ce spune el despre neovitalism: "Ipoteza vitalismului nu a fost niciodată, și în esență nu poate fi, o ipoteză de lucru Când începeți să explicați un fenomen, nu trebuie să plecați de la premisa că nu poate fi explicat Un vitalist, ca un vitalist, este sortit sterilității Când se pune pe treabă, trebuie să-și uite doctrina În ceea ce privește neo-dualismul, problema triumfului său trebuie amânată până la înflorirea deplină a psihologiei experimentale N Ya Grot susține că farmecul filosofiei pozitive în rândul oamenilor de știință, educați și gânditori, scade în sfârșit Iar filozofii ruși, adaugă autorul, - domnii Solovyov, Kozlov, Strakhov - au ieșit într-o campanie împotriva pozitivismului mult mai devreme decât cele occidentale, deja din anii Au vorbit chiar mai devreme, remarc: polemica profesorului Yurkevich împotriva autorului articolului Principiul antropologic în filosofie datează de la începutul anilor şaizeci Este puțin jenant, desigur, să te numeri în mod deschis printre oamenii care nu sunt învățați, nu sunt educați și nu gândesc, adică să nu admit că "farecul filosofiei pozitive scade definitiv" Dar printre acești "nerecunoașteri" vor fi Sechenov, Timiryazev, Kovalevsky, Lesevich, Muromtsev, Mihailovski și mulți alții Mă grăbesc să adaug că prin pozitivism nu înțeleg neapărat pozitivismul lui Comte, Spencer sau al oricărui alt gânditor Importantă și fructuoasă este metoda pe care pozitiviștii o propun împotriva metodelor metafizice de construire a înțelegerii lumii; importantă este cerinţa ca filosofia să generalizeze adevărurile ştiinţelor individuale *) K Timiryazev: Câteva sarcini principale ale științei naturale moderne Biblioteca "Runivers" CÂTEVE CUVINTE ÎN Obiecție față de N YA GROT În lucrările ei de construcții nu a permis nimic care să fie inconsecvent și incompatibil cu legile cunoașterii exacte N Ya Grot, fără nicio rezervă, citează afirmația lui Ladd că "antipatia pentru metafizică este un refugiu (?) al minților slabe și egoiste" Iartă-mă venerabilul meu prieten, dar consider o asemenea afirmație nedemnă de un gânditor serios Dacă pozitiviștii scriu că ocupația metafizicii mărturisește organizarea arhaică a creierului, iar metafizicii încep să-i numească pe pozitiviști minți slabe și egoiste, atunci numai iritația personală poate crește din aceasta, în timp ce interesele adevărului vor avea de suferit Fiind familiarizat cu punctele de vedere ale lui Ladd, după cum a analizat N Ya Grot, nu pot decât să exprim următoarea nedumerire Profesorul Groth susține că gânditorul american "distruge complet argumentele împotriva dualismului": el arată că "misterul interacțiunii a două corpuri fizice, fie că este vorba de atomi, elemente chimice, corpuri cerești etc , este la fel de mare ca misterul lui interacțiunea dintre spirit și materie, că cele de elemente chimice ale naturii au fiecare aceleași legi independente de acțiune unul asupra celuilalt, precum sufletul și

corpul etc Sunt neovitalismul și neospiritualismul necesare pentru a explica căderea unei pietre sau arderea a unei lumanari? Nu credem că logica lui Ladd a dat, așa cum crede N Ya Grot, o lovitură mortală pentru iluziile moniste ale secolului nostru În aspirația suprаștiințifică de a reduce lumea la un singur început, nu există mai multe prostii decât în aceleași încercări suprаștiințifice de a construi o viziune dualistă asupra lumii V Goltsev * Biblioteca "Runivers" Societatea psihologică XXXVII Raport despre următoarea întâlnire din noiembrie Întâlnirea a fost deschisă la ora : în holul Universității sub președinția lui N Ya membri actuali: A V Adolf, Yu P Bartenev, A P Basistov, Ya A Kalenova, S S Korsakov, L M Lopatina, G A Rachinskago, V P Serbskago, A A Tokarskago, voi S N Trubetskoy, membrii concurenților: A V Drozdova, θ D Selivanova și S G Shakh-Nazarov și terți În timpul întâlnirii s-au întâmplat următoarele: D h L M Lopatin a citit rezumatul sub titlu; "Fenomene și esență în viața conștiinței" Au avut loc dezbateri pe marginea rezumatului citit, la care au participat P A Kalenov, A A Tokarsky, N Ya Grot și G A Rachinsky V A Goltsev, raportat la ședința Consiliului și a Comitetului editorial, a fost adoptat că a fost de acord să preia conducerea generală a afacerilor economice a revistei "Vopr, Phil și Psych " prin biroul Gândirii Ruse S-a luat la cunoștință ceea ce s-a făcut la ședința Consiliului și a Comitetului editorial al cărții S N Trubetskoy declarație că este de acord să ajute L M Lopatin și V P Preobrazhensky la editarea cărților de primăvară ale revistei Koto * Biblioteca "Runivers" SOCIETATEA PSIHOLOGICĂ rym V P Preobrazhensky nu poate, conform îndatoririlor sale oficiale, să dedice suficient timp Devizul elaborat de Consiliu și Comitetul de redacție pentru publicarea revistei "Vopr Phil și Psych " pentru Hotărârea Consiliului și a Comitetului editorial privind publicarea în cartea din noiembrie a revistei "Vopr Phil ips ", compilat de N Ya Grot, o trecere în revistă a activităților de publicare a Psychological Tot în ultimii ani Pe tema abonamentului preferențial, în urma dezbaterii s-a hotărât lăsarea abonamentului preferențial pentru studenții instituțiilor de învățământ superior și pentru profesorii și preoții din mediul rural N Da S N Trubetskoy, V N Ivanovsky și A S Belkin G A Rachinsky a propus să nu facă buletine de vot, având în vedere faptul că toate aceste persoane își asumă în mod voluntar munca de a menține un jurnal și să le aleagă fără vot A fost acceptată pre-aprobarea lui G A Rachinsky și toate persoanele menționate mai sus au fost alese în unanimitate membri ai Comitetului de redacție Întâlnirea a fost închisă la ora GXXXVPI Raport despre următoarea întâlnire din noiembrie Ședința a fost deschisă la ora în Sala Consiliului Universității sub președinția lui L M Lopatin, cu secretarul A S Belkin, în prezența membrilor titulari: N V Bugaeva, V R Butsk, K M Bykovsky, V A Goltsev, N Ya P Preobrazhensky, G A Rachinsky, V P Serbsky, A A Tokarsky și Prince S N Trubetskoy și membri-concurenți: D A Andreeva, A V Drozdov și S G Shakh-Nazarov și un public numeros În timpul întâlnirii s-au întâmplat următoarele: D Ch N Ya Grot a citit un rezumat sub titlul: "Fundamentals of experimental psychology)) Biblioteca "Runivers" SOCIETATEA PSIHOLOGICĂ După o scurtă pauză în ședință, a avut loc o dezbatere pe marginea rezumatului citit, în care A S Belkin, Prinț S N Trubetskoy, S S Korsakov, K M Bykovsky, S G Shakh-Nazarov, V N Ivanovsky, N V Bugaev și L M Lopatin N Ya Grot a raportat Societății că Iulia Ivanovna Bazanova a făcut o donație pentru a întări activitatea editorială a Societății și s-a oferit să transmită recunoștință în numele Societății lui Yu I Bazanova pentru această donație mare Societatea a acceptat propunerea lui N Ya Grot Propus în

ședința din noiembrie, s-au făcut buletine de vot pentru membrii titulari: S A Sukhanov și A N Bernshtein și pentru membrii concurenți - T A Yasakova Toate persoanele numite au fost alese in unanimitate Întâlnirea a fost închisă la ora : XXXXXX Raport despre următoarea întâlnire din decembrie Ședința este deschisă, la % seara, sub președinția lui N Ya Basistov, A N Bernstein, Ya A Botkin, V N Ivanovskago, P A Kalenova, L M Lopatina, L I Polivanova, G I Rossolimo, V P Serbskago (the a doua parte a întâlnirii au participat S S Korsakov și L D Bryukhatov) și membru noutate competitivă: A A Andreeva, A V Drozdov, S G Shakh-Nazarov și outsideri În timpul întâlnirii s-au întâmplat următoarele: Președintele N Ya Grot a raportat i) despre aprobarea candidatului Universității din Moscova V P Preobrazhensky la rangul de al treilea editor al revistei "Întrebările lui Phil și Psych) o invitație de a participa la congresul internațional de psihologie de la München în perioada - august D ch V N Ivanovsky a citit rezumatul "Despre problema auzului culorilor" Comentariile la acest rezumat au fost făcute de: A A Tokarsky, N Ya Grot, N A Abrikosov și G N Rossolimo Președintele N Ya Grot a raportat: i) despre intenția dr L E Obolensky de a citi eseul "Despre autonomia voinței") despre intenția dr Ch Biblioteca "Runivers" SOCIETATEA PSIHOLOGICĂ nom de la următoarele întâlniri ale rezumatului - "Lumea sunetelor ca obiect al percepției și gândirii" S-a făcut un vot pentru membrii cu drepturi depline: Yu Astfel, toate aceste persoane au fost alese Membrul concurent S G Shah-Nazarov a citit rezumatul "Pe bazele psihologiei fiziologice conform lui Wundt, Ziegen și Meinert" Remarca a fost făcută de L M Lopatin, N Ya Grot și A A Tokarsky Întâlnirea a fost închisă la ora seara Biblioteca "Runivers" SL: "REZERVARE" SL': jurnal de tipar in sensul cel mai larg, cu desene si anexe separate PROGRAMUL REVISEI: I Cronica:) Liste complete ale tuturor cărților nou publicate în limba rusă în mod sistematic, precum și note, hărți geografice, planuri, gravuri etc ;) cataloage complete de cărți din diverse ramuri ale cunoașterii, de la începutul tiparului până în prezent;) materiale de bibliografie în general -II Cronica:) Ordine guvernamentale pentru presă;) diferite articole despre bibliografie;) biblioteconomie;) editura si comertul de carte;) periodice; b) tehnica de imprimare;) Cronica cercului bibliografic de la Moscova -III Anunțuri în toate limbile -IV Cereri -Prețul de abonament al unui reviste, care se publică în ziua de a fiecărei luni, în cărți de la la coli tipărite, format ° (-j- °), pentru membrii Cercului care au achitat taxa anuală integral gratuit; pentru străini timp de un an cu transport și livrare ruble; pe hârtie velină: pentru membri ruble, pentru străini ruble intr-un an Taxă publicitară: pentru pagină pentru membrii Cercului ruble, pentru pagină pentru abonații revistei ruble, pentru pagină pentru toate celelalte ruble, pentru pagină pe an pentru membri și abonați de ruble, pentru pagină pe an pentru toate celelalte de ruble Pentru autorii și editorii care își trimit prinții la redacție, un anunț separat, de dimensiunea */ ï i S J M , , , , , , , m m * θ-> i Absența unei diferențe semnificative se explică prin faptul că mâinile cronoscopului nu s-au oprit deloc când degetul a fost ridicat la o anumită înălțime, ci deja la cea mai mică separare a plăcilor Din următorul tabel este, de asemenea, clar că nu există o diferență semnificativă între timpii de reacție pentru degetele individuale; numai pentru al patrulea deget s-a dovedit a fi mai mult ori semnificative: I III IV V RK , , , , , , , , FK x Dr T JH * I I I I RE I θ 3 LF , , , , I AB i A Basistov ' Biblioteca "Runivers" - - Măsurarea intensității luminii prin intermediul cercurilor rotative după

Kirsehmann și Lehmann A Kirs ch mann: Ein photometrisches Apparat zu psychophysischen Zwecken Phil Stud B V -A Lehmann: Ueber Photometrie mitteist rotirender Scheiben Phil Stud B IV În multe experimente, cum ar fi, de exemplu, atunci când se studiază influența vederii indirecte, a fluctuațiilor de atenție, a contrastelor, este necesar să se cunoască puterea luminii și raportul dintre intensitatea luminii dintre culorile alb și negru Dintre metodele existente, cele mai convenabile pentru aceasta sunt metodele propuse de Knuckman și Lehman Esența metodei și dispozitivului aparatului Kirschmann este următoarea (Fig) A luat un cerc făcut din carton cam în secolul XXI În diametru (Fig i) Două sectoare opuse, fiecare la o, au rămas albe, iar pe celelalte două erau dungi arcuite, dintre care b interior, din aflat la ctm de centru, consta dintr-o suprafata pictata de Pariser Schwarz (vopseaua pe care Kirschmann o considera cea mai inchisa); banda exterioară a a fost o decupare transversală în carton Lățimea fiecărei dungi a fost de ctm Cercul a fost împărțit în grade până la Concentric adiacent acestui cerc se afla un alt cerc mic (Fig), din care un sector corespundea exact cu dunga b a cercului mare și a fost, de asemenea, pictat de Pariser Schwarz Cu ajutorul unui malago, a cărui proeminență ajungea la diviziuni în grade, cercul putea fi mărit cu orice număr de grade al benzii interioare Cercurile aveau și un sector dublu concentric (Fig), care ajungea la o împărțire de grade și prin care se putea închide dungile cu orice număr de grade Pe lângă toate acestea, s-a făcut un cilindru gol cu o gaură închisă (diametrul său era de ctm, iar lungimea lui era de aproximativ ioo ctm) Biblioteca "Runivers" - In spate cervical în interiorul Pariser Schwarz Cu o gaură liberă, cilindrul era adiacent cercurilor, astfel încât decupările de pe cerc păreau complet întunecate din exterior Dacă setați crestătura și dunga pictată de Pariser Schwarz la același unghi, atunci când cercurile sunt rotite se obțin două inele gri, dintre care cel interior este mai deschis, deoarece Pariser Schwarz încă reflectă o parte, deși un număr nesemnificativ de raze Apoi creșteți aria lui Pariser Schwarz până când ambele inele sunt la fel de gri Acest lucru se face în acest fel: cercul mic este deplasat pentru a aproximativ egalitatea și consolidat cât mai precis posibil într-o anumită măsură Alinierea ulterioară se face printr-un sector mare, prin deplasarea căruia ambele inele pot fi mărite sau micșorate cu același număr de grade Dacă avem, de exemplu, raportul gradelor cercurilor gri ca o: , atunci prin deplasarea sectorului alb cu i°, obținem raportul : , adică dimensiunea inelului negru crește în raport cu celălalt prin · Un astfel de dispozitiv face posibilă corectarea setarii grosiere a cercului mic foarte precis Pozițiile sectoarelor albe sunt modificate până când ambele inele devin de aceeași culoare și se amestecă într-un singur inel comun Deoarece inelele sunt în contact unele cu altele, cea mai mică diferență iese în evidență clar, datorită contrastului La mutarea sectorului alb cu i°, modificarea raportului inelelor gri este atât de nesemnificativă încât acestea continuă să arate aceeași culoare și este necesar, prin urmare, să se stabilească limitele superioare și inferioare ale schimbării culorii, adică , pentru a găsi acele poziții ale sectorului în care inelul interior d arată vizibil mai întunecat sau mai deschis și apoi luați media acestora Dacă, la amestecarea ambelor inele, valoarea decupării = a , Pariser Schwarz = b°, iar intensitatea luminii lui Pariser Schwarz = i, carton alb - x, numărul de raze care trec prin decupaje = O, atunci se obține ecuația : (- a) x \u d b -(s o - b) x (i) unde X==-Γ-^ - b - a Biblioteca "Runivers" - - Dar această valoare are un sens doar atunci când se presupune, că este absolut lipsită de

FORMENT, ceea ce nu este tocmai, nu se poate face ușor, că dacă cilindrul reflectat de spațiul întunecat al cilindrului crește, nu doar cuadratori transporali, dar subrambursabile după zi Notând numărul de raze reflectate de cilindru în deschiderea decupajului din Io cu litera k, obținem ecuația corectată: (- a) x-j-a k \u d b + (- b) x ( ) iar dacă, cu o poziție diferită a sectoarelor, dimensiunea inelelor va fi a ° ț și b ° , atunci se obține a doua ecuație: (o - ax) X + a k \u d bt + (- bt) x Având două ecuații cu două necunoscute, este ușor de calculat y și X și k Kirschmann a folosit inițial această metodă, dar curând s-a convins că a fost o pierdere de timp Cifrele pentru k sunt atât de extraordinar de mici încât, în comparație cu erori minore, care nu pot fi evitate cu toată minuțiozitatea experimentului (neregularitatea suprafeței, iluminarea neuniformă etc , este posibil să nu fie luate în considerare deloc Acest lucru va fi destul de clar dacă ne amintim că zona crestăturii negre în cel mai extrem caz este ~ întregul cerc și, prin urmare, cantitatea de lumină primită prin crestătură = intensitatea luminii întregului orificiu al cilindrului , și conform lui Lehmann ~ intensitatea culorii albe), atunci decupajul în cel mai extrem caz va fi = sau - intensitatea cartonului alb De fapt, cantitatea de lumină este și mai mică, deoarece decupajul nu atinge niciodată valoarea menționată Prin această metodă, Kirschmann a obținut următoarele cifre: Biblioteca "Runivers" - - Lampov iluminat Lumină difuză de zi Pentru Pariser Schwarz II o J ' "Chinez cerneala II ; " Indigo II ~ : "Graphit (Faber VV) I " jI În munca noastră, cercurile și sectoarele erau făcute din carton Bristol și de aceeași dimensiune ca a lui Kirschmann Pentru comparație, nu am luat vopsele, ci hârtia neagră folosită de artiști, numită în vânzările franceze, și "stelele în care Kirschmann a folosit Pariser Schwarz , în În experimentele noastre am folosit această hârtie neagră Cilindrul, făcut din hârtie neagră, avea aceeași dimensiune ca și al lui Kirschmann Rotirea cercurilor a fost efectuată de un motor electric Experimentele s-au desfășurat atât în lumină difuză de zi în cameră, cât și seara cu lumina becurilor Edison În fiecare experiment, au fost stabilite limite extreme până la care ambele inele au continuat să apară la fel de gri și din aceste date s-a luat o medie aritmetică Reglarea culorii inelelor a fost efectuată de un sector alb mare, conform instrucțiunilor lui Kirschmann În calcule, am folosit ecuațiile de mai sus și am eliminat, de asemenea, valoarea lui k, deoarece aceasta, așa cum sa indicat deja, aproape că nu schimbă rezultatul Rezultate: Cu lumina lămpilor Edison = , Cu diurnă risipite lumina - o, o ob Diferență , Pe lângă cilindru, pentru a obține o suprafață "absolut întunecată" Biblioteca "Runivers" - - De fapt, am folosit și catifea neagră, deoarece catifea este în general folosită în fotometrie ca unitate de lumină Diferența dintre dispozitiv a constat doar în faptul că decupajele de pe cerc au fost acoperite cu catifea, dar experimentul în sine a fost efectuat fără modificări - la fel ca cu un cilindru Cu diurnă lumina împrăștiată a reușit =±= , La experimentarea cu un cilindru, în aceleași condiții Diferență ¿ = o,bo(t , Raportul de intensitate este oarecum diferit de cel din experimentul cu cilindrul, ceea ce este de așteptat, deoarece catifea, desigur, reflectă mai multe raze decât lasă decupajele să treacă Dependența acestui raport de valoarea lui k, în acest caz, k înseamnă deja intensitatea luminii catifelei, este clar vizibilă din ecuație: (- a) X -ak \u d b + (- b) x, unde X \u d "¿¡G-b" a > Când calculăm raportul, îl aruncăm ca valoare foarte mică; prin urmare, cu cât k este mai mare, cu atât mai mare, atunci când se aruncă, eroarea va fi mai mare și valoarea lui x

trebuie să fie, de asemenea, mai mare Acolo unde doar raportul dintre intensitatea alb-negru este important, o diferență atât de mică precum , poate fi ignorată și poate fi folosită catifea, ceea ce facilitează dispozitivul Pentru a verifica datele astfel obtinute, am aplicat metoda lui Lehmann, care a folosit pentru experimentele sale un aparat numit episcotisterul lui Auiller Pentru fabricarea episcotisterului am realizat din carton negru două sectoare duble (Fig , Fig) de aceeași rază (ii ctm), iar fiecare sector era egal cu un sfert de cerc, iar arcul său era împărțit în grade corespunzătoare Dacă plasați sectoarele pe o axă comună aproape una de alta, atunci deplasându-le în jurul axei, puteți obține spații de diferite dimensiuni de la la Dispunerea experimentului este prezentată în desen (Fig) Biblioteca "Runivers" - - S desemnează hârtia neagră și cartonul Bristol pe care le-am comparat, L și Lt lămpile Edison care, datorită ecranelor amplasate în spatele lor, nu puteau să ilumineze decât suprafața S La o anumită distanță de lămpi a fost amplasat un ecran de PP negru, în care au fost făcute două găuri rotunde mici o și b, distanțate orizontal una de cealaltă cu st Episcotisterul E a fost plasat între lămpi și acest ecran astfel încât să închidă orificiul b, în timp ce orificiul o rămânea liber Observatorul a fost plasat în fața ecranului la o astfel de distanță încât putea vedea hârtie albă prin orificiul b și hârtie neagră prin orificiul o Dacă aduceți sectoarele în rotație, atunci prin schimbarea dimensiunii golurilor, este ușor de realizat ca ambele găuri să fie fie la fel de iluminat Luând intensitatea culorii negre ca i, intensitatea albului este ușor de găsit din ecuația: = - și ' unde h înseamnă intensitatea luminii și este numărul de grade de degajare a sectorului Cu această metodă, pentru hârtia noastră alb-negru, am obținut raportul o's- = , Și după metoda Kirschmann ^= , Care este o diferență foarte mică de , I TSELIKOV, herghelie mâncând Influența direcției atenției asupra unei reacții simple J Cattell: Auímerksamkeit und Reaction Phil Stud B VIII Notă CattelEa a făcut despre experimentele și concluziile lui L Lange cu privire la așa-numitele reacții musculare și senzuale Ludwig Lange susține că timpul de reacție crește atunci când atenția este concentrată pe stimularea senzorială și că, dimpotrivă, reacția devine mai mică decât media Biblioteca "Runivers" - - ea in cazul in care atentia este concentrata asupra actului motor În primul caz, reacția se numește senzuală, sau senzorială, în al doilea, o reacție musculară Observând că experimentele și concluziile lui L Lange trebuie verificate și corectate, Calteli, la rândul său, ajunge la următoarele concluzii: La indivizii a căror reacție este scurtă și constantă, direcția atenției nu afectează timpul de reacție; la alte persoane, a căror reacție este lungă și mai puțin stabilă, durata acesteia crește atât dacă atenția este concentrată în principal pe stimularea senzorială, cât și dacă este concentrată în principal pe un act motor În confirmarea poziției sale, autorul citează considerente teoretice, pe de o parte, și trei tabele de experimente, pe de altă parte În prima parte, Calteli se referă la faptele mișcărilor automate obișnuite din viața de zi cu zi, în care atenția este îndreptată către stimularea senzorială, și nu către mișcarea corespunzătoare Deci, atunci când cântă la pian, un începător acordă atenție degetelor sale, iar un pianist experimentat acordă atenție doar notelor și melodiei Același lucru este valabil atunci când se vorbește, se citește cu voce tare, se lucrează manual etc În special în privința acestor fapte, incorectitudinea afirmației lui L Lange că atenția îndreptată către un act motor scurtează reacția și o face musculară, iar corectitudinea

poziției opuse , și anume că reacția este sporită atunci când se acordă atenție actului motor, deoarece orice face ca reacția să fie mai puțin reflexivă o face mai lungă și mai instabilă În încheierea acestei părți, autorul notează că în experimentele sale, împreună cu Ve^er, publicate înainte de experiment Tovarășul L Lange și în cele pe care le repetă acum pentru a le verifica pe acestea din urmă, nu vede o diferență sesizabilă, demnă de atenție, între reacțiile cu atenție îndreptată către stimularea senzorială sau către un act motor, sau, în sfârșit, neîndreptată în primul rând către fie unul, fie altul Calteli și-a compilat tabelele astfel: A produs reacții la sunet și la stimularea electrică Biblioteca "Runivers" - - căsătorie, respectând în toate instrucțiunile lui Wundt și Lange Din fiecare sută de reacții a luat media (R); apoi a calculat abaterea medie a reacțiilor individuale de la media i-a (τv) Apoi a aranjat fiecare sută în rânduri în funcție de io reacții, a calculat media pentru fiecare rând și diferența dintre mediile rândurilor individuale (mú) Al-lea tabel s-a dovedit cu următoarele reacții: Mușchi, reacție Sentimente, reacții ί R tvmúR mvmv Sunetul razr ιθ , , , , , Șoc electric Tabelul arată că reacțiile sunt aproximativ egale Răspunsurile senzuale, atât individuale, cât și în serie, sunt mai uniforme decât cele musculare Tabelul prezintă experiențele unei persoane care nu știa despre experimentele lui Lange și, prin urmare, nu avea prejudecăți Reacție musculară Pentru fiecare stimul, de reacții R mvmu Sunete, enervant Apoi aceeași persoană, dar deja conștientă de rezultatele primelor experimente, a produs o mulțime de reacții la stimularea sonoră și electrică (musculară și senzuală) Reacție musculară R mvmu Sunete, enervant • ws,; , , Elekt enervant • " Reacție senzuală R tmu Sunete, enervant , , , Elekt enervant Al -lea tabel prezintă reacțiile unei persoane care nu știa nimic despre diferența dintre reacțiile senzoriale și cele musculare și înainte de experimentele pentru test a făcut aproximativ de reacții la stimularea electrică a pielii Biblioteca "Runivers" - - Rezultatul a de reacții musculare și de reacții senzoriale la stimularea electrică: Reacție musculară R mvm " , , I D Reacție senzuală R mvm " Reacția senzuală este de / ori mai scurtă Solicitantul a remarcat că reacțiile senzoriale au fost mai scurte și mai ușor de făcut Tabelul arată, în i-x, că ultimele reacții, în comparație cu cele anterioare, sunt lungi și inegale; în al doilea rând, că reacţiile sunt mai puţin reflexe şi mai puţin uniforme în cazul în care se acordă atenţie actului motor, şi nu stimulării senzoriale La repetarea experimentelor lui Cattell am introdus și condiția de a nu concentra atenția nici asupra iritației așteptate, nici asupra mișcării În același timp, însă, atenția nu era pasivă, ci era normalizată involuntar prin semnal și obicei Experimentele au constat într-o reacție simplă la lumina unui tub Geissler Cifrele astfel obținute se regăsesc în tabelul următor Nume Atenția este concentrată pe iritație Accentul este pus pe mișcare Atenția nu este concentrată nici pe una, nici pe alta ! ! Număr de experimente - tov Media aritmică Medie, varianță Număr de experimente Medie ar Sr var Număr de experimente ar Sr var T i K i i Cos à ° E mai slab decât precedentul) Recunoașterea probelor (toate testate de către respondent înainte de experiment) Glicerină Sirop de arpaca Coacăz negru sirop Căpșună " Merisor " Zmeura " cireș " Alteiny " Salicil, sodiu % Zaharina (concentrat) Lămâie, acid i% " " % Hina i% Apa distilata lipici acru , acrișor și lipicios miros de cirese, limpede, lipici amar rece, acru acru acru amar, hina apă amară, mucegăită, stagnantă, kolbdeznaya Clătirea cu o soluție apoasă de acid ginemic (gura și gât) pentru dulceata de zmeura cu cateva boabe Sirop de zmeura

in apa acru: zmeura? În limba un strop de dulceata ! Biblioteca "Runivers " - - Clătiți bine cu soluție acidă ! Sirop de merișor merișor zmeură? Cireș cireș, limpede Nu există dulceață, un miros specific J Zmeura boabe dar care? Nu un arpaș? ! acru de arpaca ; de capsuni cu boabe, nisip Soluție de zahăr % El este același - picături pe pahar de apă % lămâie, acru acru Zaharină (concentrat, soluție) dulce pe margini Ungerea cu o soluție acidă a marginilor și vârfului limbii Lubrifiat cloroform din aceleași părți dulce și înțepător Experiența (Doamna E L G) Clătiți cu o soluție apoasă de acid ginemic Glicerina Soluții de sirop: coacaze negre Merișor arpacaș coacaze negre Purpuriu Căpșună coacaze negre Cloroform, vârf și margini unse Cloroform, lubrifiere secundară mai puțin fără gust, gros Dulce la înghițire (mai în spate) Nu știu, acru acru Merișor? acru Și merișoare? zmeura nu, este o zmeura Poate nu zmeura? nu zmeura Acru, ceva urât Acru arde foarte mult dulce și arzător Apoi stai jos răspunde cu săpun Experimentul (I I K) Soluțiile au fost aplicate cu o perie pe vârful limbii Reacția a fost determinată înainte de actul de înghițire Înainte de a unge cu un imn i Gatiti, sare , % apa j |i Gatiti, sare i% sarat [Clătirea gurii cu apă caldă Apa distilata Zaharină (concentrată) pe pap circ căpșună sirop, acolo · la capăt și margini există o amărăciune abia sesizată Rădăcina este pozitivă Nimic nu se simte acru Biblioteca "Runivers" - - Ungerea marginilor și vârfului (și a circ pap) cu o soluție de acid gimnemic , % Zahăr io ° / Zaharina (concentrat) Gatiti, sare aproximativ, °/ Bucătar saruri Solyan sărut l ι% Salicil, sodiu ιo % Sirop de cirese Zmeura " Merisor " Căpșuni " Coacăze negre " Arshad apă; apă apă apă Poate fi sărat, acru aproape nimic (apa), dar e ceva deosebit, poate sare? Pct slab Poate fi amar? acru Poate căpșuni, acre Cireș (afirmativ) acru Chern coacăz? Ei bine nu stiu Acru acru Nu pot spune ce mai degrabă cireș, poate negru coacăz Acru apă Poate un pic amar Reacție la cavitate (cu înghițire, deși doar vârful, marginile și circ pap sunt unse cu acid) Soluții de siropuri în apă cap pentru cu sept Merișor Căpșună Coacăz negru arpacaș ușor acru La fel Poate este sarea acru În alte cazuri, totuși, aproape întotdeauna am obținut recunoașterea siropurilor la înghițire, mai ales în acele cazuri în care doar vârful și marginile limbii au fost unse anterior cu acid antimic, așa cum arată, de exemplu, următorul experiment: Experiența (P P) Marmeladă con (ekt "· Shekolad / confections ciocolată fără zahăr, jeleu amar Sirop de rubarbă rubarbă Cireș " cireș Zmeura " " zmeura Alteiny " marshmallow mentă (miros puternic) Apă cu zahăr Zaharina este usor acra Salicil, sodiu salicil Biblioteca "Runivers " - - Apoi, am făcut un test comparativ al reacțiilor la dulciuri: după mestecat frunzele de imneme, clătirea cu o soluție apoasă și, eventual, lubrifierea temeinică a limbii și a întregii cavități cu o soluție alcoolică de acid (, ° /) Experiența (P P) I După mestecarea frunzelor (oricâte ori se repetă): Cocoloașe de zahăr " ușor dulce; dulce este foarte slab Se remarcă înflorirea, sau topirea, trecând prin stadiul granular II După clătire: Nu există dulce; percepția solubilității dispare din conștiință și o granularitate este percepută (resimțită) ca în nisip III După lubrifiere (margini, vârf, circ pap , palat tare și moale, perete faringian posterior, palat, arcade uvulare etc) Insipidul este și mai accentuat Zdrobând zahărul cu dinții, puteți urmări măcinarea acestuia doar până la cerealele grosiere Apoi dispar Experiența (P P) Zahăr cu chinină Următoarele amestecuri au fost preparate în timpul experimentelor, când limba se afla sub influența imnemului (i : io) Probele sunt aplicate cu o pensulă în aceleași locuri - I io cub site-ul web ° / soluție de zahăr + s

'picături de , % chinină - amărăciune abia audibilă; nu o umbră de dulceață Gura se clătește ușor cu apă II io cub site-ul web % zahăr + picături din aceeași chinină - amărăciune îndoielnică : A doua zi dimineața, soluțiile au fost testate cu un limbaj normal: ambele sunt percepute doar ca dulci Seara s-a verificat din nou efectul imnemei (ungerea vârfului și a marginilor) ' O soluție cu picături de chinină este o nuanță de amar abia perceptibilă, cu picături amărăciunea este mai distinctă Tot cu sare : i h NaCl , % + % soluție de zahăr - ușor dulce pe o limbă normală " Puțin sărat după acțiunea imnului Biblioteca "Runivers" - - Experiența (П П) Scăderea chininei (Chininum niuriaticum) De Kiesowy Chin sulf, după acțiunea unei soluții de acid gimnemic (i:) este perceput în următoarea concentrație: Imediat după lubrifiere Prin m i oD*/o Am luat o cub sant S-au adăugat soluție de chinină în , % și de picături de soluție de acid citric % Totodată, după ungerea cu o soluție % de acid gimnemic, s-a obținut o reacție indubitabilă doar la acru (percepție de pe partea inferioară a vârfului) A doua zi dimineața, același amestec a produs la început o senzație de acru, care s-a schimbat rapid în amar (pe partea inferioară a vârfului limbii) Seara, după imnem, era o scădere indispensabilă a khina În general, în condiții normale, într-un amestec de chinină și acid, prima și ascuțită senzație a acestuia din urmă este rapid acoperită cu o amărăciune clar pronunțată (o astfel de fluctuație sau alternanță apare în gură de multe ori, dar nu cu ascuțimea inițială)) Lubrifiind limba cu cloroform, dupa acid hinemic, am observat mereu ca prima senzatie de dulce a fost inlocuita rapid cu o senzatie de arsura În același timp, am observat și că atunci când nasul era ciupit, lubrifierea cu cloroform adesea nu dădea deloc o senzație de dulceață, sau această senzație apărea doar într-o măsură foarte mică Același lucru s-a observat fără acțiunea acidului imnemic Ciupirea nasului a avut un efect ascuțit chiar și în cazul în care lubrifierea se făcea cu nasul deschis și deja apărea clar senzația de dulceață: de îndată ce nasul era ciupit, această senzație slăbea și adesea dispărea complet Senzația de arsură a rămas neschimbată În continuare, am încercat să determinăm praguri subiective ale gustului pentru patru categorii de gust în condiții normale și pentru celelalte trei după imn Biblioteca "Runivers" - - Experiența (П П·) Pragul este normal Prag după imn (Între, clătire (La început, lubrifiere În apa camerei) Între timp, clătire cu apă soluție nym, imnuri) Zahăr O soluție de , % (pragul normal al cavității generale conform Schreiber) nu este perceptibilă de reactiv Doar , % nu este perceput clar (, =) Hina Solv , % (pragul cavităţii generale după Schreiber) este perceptibil doar de cavitatea generală - , % (pragul pentru bacșiș și margini) - marginile opiuma-yut, vârful este îndoielnic Acid Lămâie , % (prag pentru pol comun) nu este acceptat - o, oi% (pentru vârf și margini) percepută numai de cavitatea generală HC , % (pragul noKiesow'y) nu este perceput, iar pragul în cazul nostru este , (, =apă) Sol" Solv NaClo,i%(nop pentru domeniul general conform Schreiber) este perceput o (pragul pentru margini și vârf) este perceput - apa - abia dulce - apa - apa (cavitatea este abia perceptibila Mai) - apă (fără prag NaCl imediat după imn, % = , În cazul nostru (% o) este deja perceput ca , % - apa O astfel de eliminare constantă a senzației de dulce ar face posibilă analizarea senzațiilor gustative complexe și determinarea proprietăților lor caracteristice În acest sens, o încercare interesantă a fost făcută de A N Bernstein, care, făcând experimente cu aceleași substanțe: zahăr, sodiu salicilic și zaharină, a observat că dacă aceste substanțe nu diferă după acțiunea acidului antimic, atunci

este suficient să numiți unul dintre ele, astfel încât celelalte să poată fi identificate în mod inconfundabil Biblioteca "Runivers" - - Având în vedere marea semnificație a acestui fapt, am făcut experimente adecvate, dar, din păcate, nu am avut ocazia să observăm o astfel de recunoaștere I-am dat domnului I A Ts siropuri diluate cu apă și am primit, de exemplu, următoarele răspunsuri: Merisoare s - merișoare zmeură? Cireș - cireș Miros specific Zmeura - fructe de padure arpaca? Barberry - acru Apoi am spus: "Acesta este un arpac Care este precedentul? Răspuns: "Dă-mi mai mult" Dată o zmeură Raspuns: coacaze negre - "Nu, este o zmeură Ce este asta?" Dată o coacăză neagră Răspuns; "Ghicurile s-au întâmplat în momentul înghițirii: aș spune că și asta este o zmeură" În continuare, conform instrucțiunilor domnului Bernstein, am luat soluții de sodiu salicilic (%), zaharină (conc) și zahăr (%) și le-am dat doamnei E L G la gust, numind fiecare soluție Apoi, după lubrifierea vârfului limbii, marginile și rar circшпν soluție de alcool (i: o) și clătirea cu o soluție apoasă de acid gimnemic, am dat din nou aceleași soluții în aceeași, și într-o ordine schimbată Soluția de sodiu salicilic părea săpunoasă, soluția de zaharină era acră, soluția de zahăr era ca apa, dar abia la a șasea repetare a testului a început să difere sodiul salicilic, deși prima substanță a fost numită la fiecare test La al nouălea proces, am primit răspunsuri: Zaharină - acru, zaharină? Se spune că s-a dat zaharină Salicil, sodiu - săpun salic sifon? Zahăr - apă înseamnă zahăr Dar a meritat să schimbăm ordinea, iar la a -a încercare am obținut următorul rezultat: Zahăr - nu știu Se spune că s-a dat zahăr Salicil, sodiu - săpun, dar nu la fel ca înainte Zaharină - acru zaharină Biblioteca "Runivers" - - La Mr S A W , a trebuit să renunțăm la experimentele cu aceste substanțe, deoarece toate cele trei soluții au fost percepute de ei după clătire și lubrifiere ca apă și am folosit siropuri diluate Recunoașterea cu nasul ciupit și cu ochii închiși nu a funcționat nici după încercări, apelând de fiecare dată primul sirop S-au făcut experimente cu siropuri de căpșuni, cireșe și zmeură În timpul experimentului, a fost adus sirop de coacăze negre, iar domnul W știa despre asta Când, după aceea, a închis ochii și a ciupit nasul, iar pe limbă i s-a pus sirop de cireșe pentru a noua oară de la începutul experimentului, a remarcat: "Ceva nou Nu coacaze negre? Este posibil, însă, ca în experimentele domnului Bernstein recunoașterea să se fi datorat subtilității individuale a percepțiilor gustative sau unor împrejurări pe care nu le-am putut afla În orice caz, pentru a clarifica această întrebare; sunt necesare experimente suplimentare P Podyapolsky, herghelie mâncând Fac un apel către toți autorii cercetărilor psihologice, precum și către toate institutele și laboratoarele în care se efectuează astfel de cercetări, cu umila cerere de a nu refuza trimiterea lucrărilor, lucrărilor și rapoartelor lor Adresa: Moscova, Maiden Field, Clinica de psihiatrie, A A Tokarsky A Tokarevs Moscova, ianuarie Biblioteca "Runivers"